Lublin, dnia 15 marca 1933 r.

LUBELSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

B. Publikacje władz i urzędów podległych Min. Rol. i Ref. Rol.

Ruch służbowy:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

A. Publikacje Wojewody Lubelskiego oraz władz i urzędów podległych.

poz. 48.

OKÓLNIK Nr. 27

Wojewody Lubelskiego

do Panów Starostów Powiatowych i Pana Starosty Grodzkiego w Lublinie, Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Panów Kierowników Zarządów Miejskich w Lublinie i Chełmie i Pana Prezydenta m. Siedlec

o tymczasowej instrukcji dla powiatowych (samorządowych) kontrolerów sanitarnych.

Nr. ZPS. I. F. 2.

Celem unormowania działalności powiatowych (samorządowych) kontrolerów sanitarnych, przesyłam tymczasową instrukcję ich czynności z poleceniem stosowania jej, przyczem dotyczy ona również pracy miejskich kontrolerów sanitarnych w miastach wydzielonych.

Lublin, dnia 10 marca 1933 r.

Wojewoda:
(—) *Dr. J. Rożniecki.*

Zał. do L. ZPS. I. F. 2.

TYMCZASOWA INSTRUKCJA

dla powiatowych (samorządowych) kontrolerów sanitarnych.

Do zakresu czynności Kontrolera Sanitarnego należy:

I. W dziale zwalczania chorób zakaźnych:

1) wykrywanie utajonych przypadków chorób zakaźnych drogą, zbierania informacji o miejscu, ilości i charakterze tych przypadków i donoszenie lekarzowi powiatowemu (sejmikowemu);

2) dokonywanie dezynfekcji i dezynsekcji pomieszczeń, sprzętów, ubrań, bielizny, pościeli i t. p.;

3) dopilnowanie izolacji osób chorych, podejrzanych o zarażenie się chorobą zakaźną i przenosicieli tych chorób, względnie obserwacja wymienionych osób;

4) obserwacja mieszkańców domów noclegowych w czasie epidemji;

5) nadzór sanitarny z ramienia lekarza powiatowego (sejmikowego) nad handlem starzyzną i handlem domokrążnym;

6) nadzór z ramienia lekarza powiatowego (sejmikowego) nad przewożeniem chorych zakaźnych do szpitali i nad przewożeniem na cmentarz i grzebaniem zmarłych na choroby zakaźne;

7) pomoc lekarzowi powiatowemu (sejmikowemu) przy przeprowadzaniu szczepień ochronnych przeciw ospie i innych szczepień ochronnych;

8) dozór nad magazynem środków i urządzeń dezynfekcyjnych, dezynsekcyjnych, kąpielowych i t. p. (z odpowiedzialnością za całość i stan ich).

II. W dziale sanitarno-porządkowym:

1) oględziny studzien, ścieków, śmietników, targowisk, domów, podwórz, nadzór nad usuwaniem nieczystości, odpadków, zużytych wód i t. p.;

2) nadzór nad wykonywaniem wydanych zarządzeń sanitarnych, na polecenie lekarza powiatowego (sejmikowego);

3) wykrywanie przekroczeń sanitarnych, donoszenie o nich lekarzowi powiatowemu (sejmikowemu) i stosownie, na mocy imiennego upoważnienia, doraźnych nakazów karnych (art. 45 i 50 rozp. Prez. R. P. z dn. 22 marca 1928 r., Dz. Ust. Nr. 38 poz. 365);

4) Kontroler sanitarny nie posiada prawa wydawania zarządzeń przy wykonywaniu swych czynności, nie wolno mu też wydawać żadnych świadectw ani zaświadczeń urzędowych; o wynikach swych czynności winien on składać sprawozdanie lekarzowi powiatowemu (sejmikowemu) dla wydania odnośnych zarządzeń.

III. W dziale nadzoru sanitarnego nad artykułami spożywczemi:

1) pobieranie próbek wody i artykułów spożywczych i przesyłanie próbek do zakładów badawczych;

2) wykonywanie na miejscu najprostszych badań artykułów spożywczych pierwszej potrzeby (np. mleka, mąki i t. p.);

3) kontrola sanitarna wytwórni i miejsc sprzedaży artykułów spożywczych, na podstawie instrukcji i zleceń, wydanych przez lekarza powiatowego (sejmikowego).

IV. W dziale pracy kancelaryjnej referatu sanitarnego.

1) prowadzenie niezbędnych zapisków, ewidencji i kartotek sanitarnych na zlecenie lekarza powiatowego (sejmikowego);

2) prowadzenie dziennika swych wyjazdów służbowych (poświadczonych każdorazowo przez lekarza powiatowego);

3) prowadzenie szczegółowej ewidencji swych czynności (prac w zakresie sanitarno-porządkowym, zwalczania epidemji, nadzoru nad artykułami spożywczemi i t. d., w razie dokonanej dezynfekcji winna być wskazana ilość zużytych środków dezynfekcyjnych);

4) prowadzenie ewidencji pobranych próbek artykułów spożywczych (z podaniem wyników badania i wydanych zarządzeń);

5) prowadzenie książki magazynowej (środków i sprzętów dezynfekcyjnych i t. d.).

Lublin, dnia 10 marca 1933 r.

Wojewoda:
(—) *Dr. J. Rożniecki.*

poz. 49.

OKÓLNIK Nr. 17

Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

do wszystkich PP. Starostów Powiatowych województwa lubelskiego, oraz do Pana Starosty Grodzkiego w Lublinie

o przymusowem wykonaniu zarządzeń inspektorów pracy.

L. AA. 1-c/6.

Według posiadanych przez władze centralne informacyj zdarzają się dość częste wypadki nieprzestrzegania przez właścicieli i kierowników zakładów przemysłowych i handlowych przepisów o ochronie pracy, a zwłaszcza przepisów ustawy z dnia 18-go grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 2 poz. 20 ex 1920 r.) o czasie pracy. Ponieważ sprawa należytego przestrzegania przepisów wymienionej ustawy ma duże znaczenie w obecnej dobie ze względu na panujące bezrobocie, oraz wobec niewystarczających wyników stosowania przez inspektorów pracy sankcyj karnych za wykroczenia przeciwko tej ustawie, — zachodzi potrzeba stosowania w tych wypadkach wobec kierowników warsztatów pracy odpowiednich środków przymusowych.

W związku z powyższem i na skutek zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24-go grudnia 1932 r. Nr. AA. 3. b. 4 (okólnik Nr. 158) Urząd Wojewódzki prosi o udzielanie możliwie wydatnej pomocy p.p. inspektorom pracy przy przymusowem wprowadzaniu w życie przepisów o czasie pracy, jako też zarządzeń, wydanych na zasadzie art. 23 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14.VII-1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 590) w związku z nieprzestrzeganiem przez zobowiązanych tak ustawy o czasie pracy jak i innych przepisów o ochronie pracy. Urząd Wojewódzki zaleca przytem stosowanie w tym względzie następującego **trybu postępowania:**

W wypadkach stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o czasie pracy, jako też niezastosowania się zakładu do zarządzeń inspektora pracy, wydanych w przedmiocie ochrony pracy wogóle, ten ostatni może skierować do powiatowej władzy administracji ogólnej, jako egzekucyjnej wniosek o zastosowanie środków przymusowych, celem zniewolenia kierownika zakładu do przestrzegania odnośnych przepisów ustawy, względnie podporządkowania się zarządzeniom inspektora pracy. Powyższe wnioski winny być oparte na osobistem stwierdzeniu przez inspektora pracy naruszenia przepisów, bądź na doniesieniach organów Policji Państwowej, które są zobowiązane do współdziałania z organami inspekcji pracy w myśl przepisów rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych i Min Pracy i Opieki Społecznej z dn. 22 marca 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 546. Tytuły egzekucyjne, przesyłane powiatowej władzy administracji ogólnej przez pp. inspektorów pracy, winny odpowiadać przepisom art. 14 rozp. o post. przym., a wdrożenie egzekucji winno być poprzedzone postępowaniem upominawczem (zagrożeniem), o którem mowa w art. 16 tego rozporządzenia.

Powiatowa władza administracji ogólnej wdroży egzekucję, stosując wobec opornego przedewszystkiem karę pieniężną, celem przymuszenia w trybie przepisanym art. 46 rozp. o postępowaniu przymusowem o ileby zaś stosowanie tego środka nie odnosiło rezultatu, należy użyć przymusu bezpośredniego w myśl art. 49 rozporządzenia. Nie wyklucza to oczywiście możności stosowania i innych środków przymusowych, a w szczególności wykonania zastępczego, gdy chodzi np. o zaprowadzenie pewnych urządzeń w warsztatach pracy, zarządzonych przez inspekcję pracy na podstawie art. 23 i 25 wyżej powołanego rozporządzenia o inspekcji pracy. W wypadkach koniecznego zastosowania przymusu bezpośredniego przy wykonywaniu nakazów inspektorów pracy, dotyczących szczególnie skomplikowanych zagadnień z zakresu higjeny i bezpieczeństwa pracy może okazać się niewłaściwem zlecanie przeprowadzania tego przymusu gminnym organom egzekucyjnym, organa te bowiem nie zawsze mogą stanąć na wysokości zadania, jeżeli chodzi o wypadki, wymagające specjalnych wiadomości i odpowiedniej praktyki. Właściwy obwodowy inspektor pracy zwraca się w takim wypadku do starosty jako władzy egzekucyjnej, z wnioskiem o delegowanie do przeprowadzenia egzekucji odpowiedniego urzędnika z pośród personelu starostwa, bądź też — o ile uzna to za wskazane o powierzenie egzekucji jemu samemu; w tych wypadkach obwodowi inspektorzy pracy występować będą z delegacji powiatowych władz administracji ogólnej w cha-

rakterze państwowych organów egzekucyjnych, działających pod nadzorem tych władz (art. 8 ust. 2 p. 2 rozp. o post. przym. w adm.).

Podobnie nie należy zlecać przeprowadzenia przymusu organom gminnym, gdy chodzi o wypadki koniecznego zastosowania przymusu bezpośredniego z powodu naruszenia przepisów o czasie pracy w fabrykach i większych zakładach t. zn., gdy zachodzi potrzeba przymusowego usunięcia robotników z zakładu pracy. W tych razach należy przeprowadzenie egzekucji zlecać odpowiednim urzędnikom z pośród personelu starostwa. Jedynie w wypadkach bardziej skomplikowanych, gdy chodzi o usunięcie z fabryki większej ilości pracowników, a zachodzi obawa naruszenia bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego ze względu na możliwe konflikty między organami władzy i interesowanymi (pracodawcą, pracownikami), p. p. Starostowie mogą się zwracać do p. p. obwodowych inspektorów pracy z prośbą o asystowanie przy dokonywanych czynnościach egzekucyjnych, a nawet o przejęcie ich kierownictwa, przy której to ewentualności p. p. inspektorzy będą również występować w charakterze państwowych organów egzekucyjnych.

W omawianych wypadkach p. p. obwodowi inspektorowie pracy mogą otrzymać od p. p. Starostów odpowiednie legitymacje, stwierdzające ich charakter państwowych organów egzekucyjnych.

Lublin, dnia 9 marca 1933 r.

Za Wojewodę
(—) *Wł. Długocki.*
Wicewojewoda

poz. 50.

OKÓLNIK Nr. 20

Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

do Panów Starostów Powiatowych województwa lubelskiego

o zwolnieniu od obowiązku dostarczania podwód gminnych dla właścicieli koni, oddających konie do p. w. konnego.

L. Wojsk. V. O./1933.

Urząd Wojewódzki przesyła okólnik Nr. 11 Min. Spr. Wewn. z dn. 11/II 1933 r. Nr. Wojsk. L. 1/39/1 z prośbą o ścisłe zastosowanie się do jego postanowień oraz zawiadamia, że Państwowy Urząd W. F. i P. W. przystąpił do organizowania oddziałów p. w. konnego t. zw. „krakusów" na zasadach, które między innemi przewidują stosowanie ulg w nakładaniu obowiązku dostarczania podwód gminnych na tych właścicieli koni, którzy oddadzą posiadane konie do szeregów „krakusów".

W związku z powyższem Urząd Wojewódzki prosi Panów Starostów, aby jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych Sejmików wywierali daleko idący swój wpływ na uchwały związków komunalnych w kierunku zwalniania właścicieli koni, świadczących na rzecz p. w. konnego, od obowiązku dostarczania podwód gminnych, lub od obowiązku świadczeń pieniężnych (składki) na pocztę gminną, o ile powinność podwodową w naturze zastąpiono składką na utrzymanie poczty gminnej.

Jednocześnie Panowie Starostowie wezwą zarządy gmin, aby sprawy udzielania wymienionych zwolnień traktowały z należytem zrozumieniem znaczenia p. w. konnego dla Państwa i konieczności stworzenia korzystnych warunków dla rozwoju p. w. przez wprowadzenie wymienionych ułatwień w organizowaniu i pracy p. w. konnego.

Lublin, dnia 28 lutego 1933 roku.

Za Wojewodę:
(—) *Wł. Długocki*
Wicewojewoda.

zał. do L. Wojsk. V. O./1933.

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. Wojsk. L. 1/39/1.

Warszawa, dn. 11 lutego 1933 r.

Odpis.

Zwolnienia od obowiązku dostarczania podwód gminnych dla właścicieli koni, oddających konie do p. w. konnego.

OKÓLNIK Nr. 11.

Państwowy Urząd Wychowania fizycznego i Przysposobienia Wojskowego przystąpił do organizowania oddziałów p. w. konnego t. zw. „krakusów" na zasadach ustalonych przez Ministra Spraw Wojskowych, które w porozumieniu z Min. Spraw Wewnętrznych między innemi przewidują stosowanie ulg w nakładaniu obowiązku dostarczania podwód gminnych na tych właścicieli koni, którzy oddadzą posiadane konie do szeregów krakusów.

Ponieważ rozwój organizacji p. w. konnego zależny będzie w znacznej mierze od stopnia zainteresowania się właścicieli koni temi ulgami, które zwiększać się będzie niewątpliwie w miarę wprowadzania ulg w życie, z tych względów proszę P. P. Wojewodów o wydanie zarządzenia, polegającego na odpowiedniem zaleceniu związkom komunalnym na podległym P. P. Wojewodom obszarze, aby powzięły uchwały zwalniające właścicieli koni, świadczących na rzecz p. w. konnego od obowiązku dostarczania podwód gminnych lub od obowiązku świadczeń pieniężnych (składki) na pocztę gminną, o ile powinność podwodową w naturze zastąpiono składką na utrzymanie poczty gminnej.

Równocześnie zechcą P. P. Wojewodowie wydać polecenie Starostom wywierania w tym względzie na gminy swego wpływu oraz wezwania zarządów gmin, aby sprawy udzielania wymienionych zwolnień traktowały z należytem zrozumieniem znaczenia p. w. konnego dla Państwa i konieczności stworzenia korzystnych warunków dla rozwoju p. w. przez wprowadzenie wymienionych ułatwień w organizowaniu i pracy p. w. konnego.

Przy stosowaniu zwolnień od przypadającego na właścicieli koni obowiązku dostarczania podwód gminnych i ustalaniu wysokości ulg dla poszczególnych właścicieli koni, jako podstawę przyjmować należy procentowy stosunek zadeklarowanych koni do ilości koni posiadanych przez danego właściciela. N. P.

właściciel, który zadeklarował jednego konia i posiada tylko tego jednego, zwolniony byłby w 100% od obowiązujących go świadczeń, posiadający dwa konie, z których jednego oddał do p. w. konnego, — w 50% i t. d.

Przyznawanie ulg dla właścicieli koni winno następować na pisemny wniosek zgłoszony przez właściwego komendanta rejonu krakusów i przyznane zwolnienie od świadczeń przysługiwać ma właścicielom koni zasadniczo tak długo, jak długo koń jego pozostaje w szeregach krakusów.

W wypadkach jednak stwierdzenia przez tychże komendantów nieusprawiedliwionej nieobecności koni na zbiórkach, nakazanych właścicielom koni, przyznane ulgi powinny być niezwłocznie cofnięte, każdorazowo na podstawie pisma komendanta rejonu krakusów, skierowanego do zainteresowanej gminy.

(—) *Bronisław Pieracki*
Minister.

poz. 51.

OKÓLNIK Nr. 22

Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego do wszystkich P. P. Starostów Powiatowych województwa lubelskiego oraz do P. Starosty Grodzkiego w Lublinie o należytem prowadzeniu rejestrów mieszkańców.

L. Aos-38 d/8/33.

Z dniem 1 lipca 1932 upłynął termin założenia rejestrów mieszkańców, a zarazem wprowadzenia w życie nowego systemu ewidencji ruchu ludności.

Dokonane już, względnie dokonywane jeszcze w niektórych gminach prace w zakresie ewidencji ludności posiadają niewątpliwie wielkie znaczenie dla rozwoju naszej administracji państwowej i komunalnej i wymagają dlatego **nader poważnego traktowania.**

Z toku jednak poszczególnych spraw, dochodzących do Urzędu Wojewódzkiego, z tytułu nadzoru nad prowadzeniem rejestrów mieszkańców, oraz na podstawie wyników inspekcji, przeprowadzonej przez Urząd Wojewódzki, jak również i z ostatniej inspekcji ministerjalnej wynika, że prowadzenie ewidencji i kontroli ruchu ludności w poszczególnych gminach nasuwa szereg krytycznych uwag, stwierdzających nienależyte opanowanie przepisów, odnoszących się do tej sprawy.

Z powyższych względów Urząd Wojewódzki, opierając się na postanowieniach okólników Ministerstwa Spr. Wewn. Nr. 56 z dnia 30 kwietnia 1932 L. dz. AC-52-1, i Nr. 122 z dnia 13 października 1932 L. dz. AC-52-3, przesłanych w swoim czasie do ścisłego wykonania, powiatowym władzom administracji ogólnej, ogłasza dla użytku gmin następujące główne wytyczne, które przyświecać winny pracom nad należytem prowadzeniem rejestrów mieszkańców.

I. Stosowanie materjałów rejestru w zakresie statystyki administracyjnej.

Cechą charakteryzującą stosunki ludnościowe współczesnego społeczeństwa jest stale wzmagająca się i zakreślająca coraz szersze kręgi wymiana ludności, czyli ruch ludności (wędrówki) pomiędzy poszczególnemi miejscowościami lub dzielnicami jednego i tego samego kraju, albo pomiędzy poszczególnemi krajami między sobą.

Stąd powstaje wiele pierwszorzędnych zagadnień, jak np. zagadnienie rozmieszczenia ludności, skupiania się ludności w miastach (proces urbanizacji), zagadnienie emigracji i imigracji stosunków narodowościowych, gospodarczych, politycznych i socjalnych. Od tego znów zależny jest kierunek polityki praktycznej państwa, czy to w zakresie wychodźtwa i imigracji, czy w dziedzinie pracy, opieki społecznej, oświaty lub w zakresie stosunków mieszkaniowych, komunikacyjnych, zdrowotnych i w wielu innych różnorodnych gałęziach i działach administracji.

Tu wszędzie można stwierdzić stale wzmagający się wpływ wędrówek na stosunki ludnościowe, a zarazem na zadania administracji. To też zjawisko ruchu ludności i poszczególnych jego aktów skupia na sobie zwłaszcza w naszych warunkach, coraz więcej uwagi.

Zjawisko to, będące przejawem bieżących potrzeb życia, wymaga bezpośrednich rozstrzygnięć i bezpośredniego nieraz ustosunkowania się doń administracji. Obserwacje więc w tym zakresie z punktu widzenia codziennych zadań i praktyki administracyjnej muszą być ciągłe i nieprzerwane. Wymagają one oceny aktualnej, muszą być oświetlane w miarę bieżących potrzeb administracji bez względu na to, czy mają znaczenie lokalne, czy też ogólniejsze, lub czy dotyczą one całej ludności, pewnej jej części, czy też pewnej tylko kategorji osób.

Takiej oceny nie mogą dać, rzecz naturalna, opracowania powszechnego spisu ludności.

Dlatego też jest oczywiste, że problem ruchu ludności, a więc i ksiąg ludności domaga się właściwej oceny również z punktu widzenia zadań statystyki administracyjnej.

Powołana obecnie do życia instytucja rejestrów mieszkańców skonstruowana została właśnie pod kątem widzenia postulatów i potrzeb statystyki administracyjnej. Dlatego też wykorzystanie zawartych w rejestrach materjałów dla celów obserwacji statystycznych jest jednym z naczelnych dezyderatów w zakresie zadań tej instytucji. Kwestję tę regulują postanowienia §§ 25 lit. b, 24 ust. 1 i 2, 23 ust. 4, 30 tudzież § 12, 34, 41 i inne rozp. Min. Spraw Wewn., jako też §§ 13 ust. 3, 16 lit. a, 77 ust. 4 i 7, 69 ust. 1, 2 lit. g, 3, 4 i inne instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych. Nowy system ksiąg ludności otwiera szerokie możliwości obserwacyj statystycznych w dziedzinach i w zakresie dotychczas dla tych obserwacyj niedostępnych. Dotyczy to zarówno gmin wiejskich jako też miast. Nie można tu pominąć milczeniem zwłaszcza widoków, jakie otwierają się w tej mierze dla statystyki miast wielkich, które przy mechanizacji pracy biur ewidencji ludności otrzymują materjały statystyczne nieocenionej wartości i w najbardziej wszechstronnym zakresie.

II. Organizacja pracy biur ewidencji ludności.

Dane, dotyczące zamieszkania w gminie, przynależności państwowej, karalności, jako też inne dane personalne, jak wiek, stan cywilny, źródła utrzymania, stosunek do wojskowości etc., są ustalane systematycznie w rejestrze mieszkańców, w trybie, przepisanym rozporządzeniem wykonawczem i instrukcją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestrów mieszkańców.

Dane te mogą i powinny być odpowiednio wykorzystane przez inne działy administracji, drogą takiej koordynacji pracy różnych działów administracji, aby fakty ustalone w rejestrze mieszkańców, nie musiały być ponownie badane, przy coraz to innej okazji i ze stanowiska coraz to innego zadania administracyjnego.

Z danych rejestrów mieszkańców będą korzystały przedewszystkiem te działy administracji gminnej, których zadania polegają m. in. na sporządzaniu lub utrzymywaniu stałych wykazów personalnych. Chodzi tu m. in. o sporządzanie corocznych spisów młodzieży przedpoborowej, spisów poborowych, wykazów dzieci w wieku szkolnym i utrzymywanie stałej ewidencji osób, mających prawo wybierania do ciał samorządowych i ustawodawczych. Środkiem pomocniczym w powyższych wypadkach będzie kartoteka, układana rocznikami według roku urodzenia. Jest to techniczny sposób przeprowadzania automatycznej kontroli wieku, jako kryterjum zasadnicze przy wykonywaniu powyższych zadań, który to sposób nie wyklucza jednak zastosowania przytem innych dodatkowych kryterjów ewidencji, jak np. czasu zamieszkania (przy ewidencji wyborczej do rad gminnych), karalności i t. p. W miarę potrzeby kartoteka ta może być wykorzystana również i dla innych celów, jak np. przy tworzeniu list przysięgłych, kontroli szczepienia ospy i t. p.

Dane rejestrów mieszkańców będą mogły być w pewnym zakresie wykorzystane przez inne jeszcze działy administracji, a więc np. w zakresie ewidencji płatników podatków komunalnych i państwowych, opieki społecznej, szpitalnictwa, ewidencji bezrobotnych, bezdomnych, korzystających z dobroczynności publicznej, tudzież w zakresie wielu innych spraw z dziedziny spraw komunalnych, potrzeb państwa i ludności, jak np. spraw bezpieczeństwa i porządku publicznego, spraw obywatelstwa, dowodów osobistych, wydawania świadectw ubóstwa, poświadczeń moralności, poszukiwań i ścigania, ewidencji cudzoziemców, ewidencji osób karanych i wielu innych.

Wreszcie należy wspomnieć o zużytkowaniu danych rejestrów mieszkańców dla celów instytucyj publicznych, jako to kas chorych, izb handlowo przemysłowych i rzemieślniczych, gmin wyznaniowych etc.

Ponieważ dane i materjały biur ewidencji ludności okażą się niezbędne nieomal we wszystkich działach administracji gminnej, przeto biura te z natury rzeczy staną się ośrodkiem organizacji gminy.

Ze stanowiska ewidencji ludności należy zauważyć, że taka właśnie czynna i wszechstronna rola biur ewidencji ludności stanowić będzie ważne uzupełnienie formalnych środków kontroli rejestru, jakiemi są meldunki i różne inne formy nadzoru. Przez nieustanną bowiem intensywność obserwacyj i różnorodność funkcji zapewnia się tu ciągłe aktualizowanie danych rejestru, chroniąc go przed gromadzeniem się błędów i przestarzałych materjałów.

Jak z powyższego wynika racjonalne zorganizowanie prac biur ewidencji ludności, oraz należyte prowadzenie rejestru mieszkańców jest zadaniem pierwszorzędnej wagi ze stanowiska postulatu organizacji pracy gmin. Stąd też prace nad założeniem rejestrów mieszkańców i organizacją biur ewidencji ludności wymagają szczególnie umiejętnego traktowania i dużej inicjatywy.

Techniczna strona organizacji biur ewidencji ludności przedstawia się różnie w zależności od wielkości gminy.

W gminach małych zadania gmin w tym względzie sprowadzą się do ścisłego przestrzegania wspomnianych wyżej przepisów i dokładnego prowadzenia przewidzianych temi przepisami ksiąg i archiwów.

Natomiast w gminach większych wymagane będą dodatkowe formy ewidencji, o których wspomina § 24 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności. Polegają one na zastosowaniu wspomnianych wyżej kartotek pomocniczych tudzież odpowiedniej organizacji pracy i właściwych środków technicznych.

Osobne zagadnienie przedstawia organizacja biur ewidencji w wielkich miastach, gdzie rola rejestrów wzrasta stosunkowo do skali zadań i intensywności prac. W tych miastach wymagane jest zastosowanie specjalnych środków technicznych, przy których ocenie musi być brane pod uwagę doświadczenie w tym względzie miast zagranicznych i osiągane wyniki stosowanych tam systemów. Praktyka takich miast zagranicą wykazuje dużą pomysłowość i precyzyjność systemów, rozwiązując problem ewidencji ruchu ludności przez zastosowanie specjalnych maszyn.

III. Obowiązek bezwzględnego przyśpieszenia terminu uporządkowania rejestrów.

Zebrane w rejestrach z dużym nakładem pracy i kosztów materjały mogą utracić swą aktualność w razie opóźnienia zastosowania jednolitego trybu postępowania, dotyczącego współdziałania pomiędzy gminami przy zapisywaniu i skreślaniu z rejestrów, a przewidzianego w § 30 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o meldunkach i księgach ludności.

Dlatego też zarówno władze centralne jak i Urząd Wojewódzki szczególnie silny kładły nacisk na to, aby rejestry mieszkańców wszędzie w gminach zostały założone do dnia 1 lipca 1932 r. Wydane powiatowym władzom administracji ogólnej przez Urząd Wojewódzki zarządzenia z dnia 1 lipca 1932 r. L. AOS-38-c/25 i z dnia 13 lipca 1932 L. AOS-38-a/13 dobitnie podkreśliły konieczność dołożenia starań, aby wszelkie opóźnienia w tym względzie zostały wyrównane. Równocześnie Urząd Wojewódzki wydał w tem drugiem zarządzeniu polecenie aby, nawet w wypadku niedotrzymania przez którąś z gmin powyższego terminu, gminy stosowały się ściśle przy załatwianiu bieżących spraw z dziedziny ewidencji ruchu ludności do szczegółowych przepisów Instrukcji Ministra Spr. Wewn. z dn. 27 list. 1930 r. o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

IV. Odpowiedzialność kierowników biur ewidencji ludności w gminach i ich stosunek do ludności.

Instytucja nowych ksiąg ludności wymaga, zwłaszcza w początkowych okresach jej istnienia, pracowników, działających ze zrozumieniem, inicjatywą, oraz znajomością rzeczy i tej nowej instytucji musi przyświecać poczucie odpowiedzialności jej pracowników i kierowników za wyniki ich pracy, a przedewszystkiem za zwiększone koszta, niepotrzebne lub niecelowe wydatki i złą organizację techniczną. Zwłaszcza w ośrodkach większych musi wymagać się przytem wyższych uzdolnień i inicjatywy.

Z drugiej strony **wymagany być tu musi szczególnie staranny i poprawny stosunek do ludności.** Instytucja ta bowiem opiera się na obowiązku meldunkowym. Jest to powszechny, a więc dotyczący całej ludności, obowiązek codziennych świadczeń. Przy tak wyjątkowem obciążeniu ludności musi być wymagana wyjątkowa sprawność urzędowania biur ewidencyjnych.

Z powyższych względów pracownicy zatrudnieni przy prowadzeniu rejestrów mieszkańców winni szczególnie dokładnie znać **całokształt odnośnych przepisów** i wskazówek wydanych przez władze nadzorcze.

V. Ewidencja centralna zgłoszeń zamieszkania i zmiany miejsca zamieszkania.

Dotychczasowa praktyka wykazuje, że znaczna liczba gmin przesyła np. meldunki cudziemców (czerwone karty meldunkowe) do ewidencji centralnej Min. Spr. Wewn., zamiast kierować je do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej; zgłoszenia są wypisywane często nieczytelnie; wskazany w załączniku Nr. 1 wzór tabelki statystycznej podany swego czasu przez starostów do stosowania przez urzędy gminne nie zawsze jest przez gminy używany; poszczególne zgłoszenia przesyłane są w dalszym ciągu przy osobnych pismach zamiast łącznie przy tabelce statystycznej. Ponadto zauważono wiele innych uchybień tego rodzaju świadczących o tem, że odpowiednie zarządzenia władz nadzorczych są często wykonywane opieszale.

Ponieważ niedość dokładne stosowanie przepisów, wywołując uciążliwą korespondencję i obniżając wartość rejestrowanego materjału, utrudnia osiągnięcie zamierzonego zadania, przeto podaje się w tym względzie do stosowania następujący tryb postępowania:

1. Zgłoszenia zamieszkania i zmiany miejsca zamieszkania w wypadkach, przewidzianych w § 34 rozporządzenia Min. Spr. Wew. będą przesyłane przez gminy do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej raz na miesiąc przy tabelce statystycznej wskazanej w zał. Nr. 1.

W miarę otrzymywania tych zgłoszeń pow. władze adm. ogólnej będą sprawdzały dokładność i prawidłowość ich wypełniania, usuwały dostrzeżone przytem usterki, poczem każdego stycznia i lipca, a więc 2 razy do roku, prześlą zebrane u siebie w ciągu każdego półrocza zgłoszenia do Min. Spr. Wew. W ten sposób powiatowe władze adm. og. będą przesyłały w styczniu tabelki statystyczne wraz ze zgłoszeniami za miesiące: lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad i grudzień, zaś wciągu lipca — za miesiące: styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj i czerwiec.

2. Zarówno tabelki statystyczne, jak zgłoszenia powinny być wypełniane całkowicie i czytelnie. Szczególną uwagę należy zwrócić na czytelne wypisywanie nazwisk i imion. Opuszczanie rubryki „powiat" na zgłoszeniach i „województwo" na tabelkach statystycznych jest niedopuszczalne, o ile nie chodzi o miasta powiatowe i wojewódzkie.

3. Zawiadomień negatywnych nie przesyła się wogóle. Jeżeli w ciągu pewnego miesiąca gmina nie posiada zgłoszeń, kwalifikujących się do centralnej ewidencji, w myśl wskazanego wyżej § 34 rozp. Min. Spr. Wew., okoliczność tę należy uwidocznić na tabelce następnej. Np. gmina, która w ciągu miesiąca lipca, sierpnia, września nie posiadała żadnych tego rodzaju zgłoszeń, lecz otrzymała je dopiero w październiku, uwidoczni tę okoliczność w tabelce statystycznej za miesiąc październik w następujący sposób: w rubryce tytułowej „za miesiąc" . . . . należy w tym wypadku wymienić: „lipiec, sierpień, wrzesień i październik" i t. p.

4. Nadsyłanie tabelki statystycznej bez dołączenia odpowiednich zgłoszeń, albo też odwrotnie — przesyłanie samych zgłoszeń bez tabelki statystycznej jest niedopuszczalne.

Na zgłoszeniach powinien być uwidoczniony numer księgi kontroli ruchu ludności względnie tom i strona rejestru, zależnie od tego, czy dana osoba została już zapisana względnie skreślona z rejestru, czy też została dopiero wciągnięta do ks. kontr. ruchu ludności.

W wypadkach, gdy rejestr prowadzony jest w postaci kartoteki, zamiast tomu i strony należy wskazać Nr. karty rodzinnej.

5. Odcinki zgłoszeń czyli potwierdzenia zameldowania względnie wymeldowania powinny być w gminie odcięte przed wysłaniem zgłoszeń tak, aby zgłoszenia przesyłane były bez odcinków.

6. Stosownie do § 34 rozp. Min. Spr. Wewn. zgłoszenia powinny być przesyłane do centralnej ewidencji Min. Spraw Wewnętrznych (za pośrednictwem powiat. władz admin. ogólnej) w następujących wypadkach:

a) Zgłoszenia, dotyczące osób przybywających do gminy **na zamieszkanie** z zagranicy lub z obszaru w. m. Gdańska. Zgłoszenia zatem osób, przybywających z zagranicy **na pobyt czasowy,** tudzież zgłoszenia cudzoziemców (czerwone) nie powinny być kierowane do ewidencji centralnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

W tym wypadku należy zwracać uwagę na kwestję posiadania dokumentu, upoważniającego do przekroczenia granicy (dowód osobisty — przy przyjeździe z Gdańska, paszport przy przejeździe z zagranicy). W razie, gdy w zgłoszeniu nie został on dokładnie wymieniony (w rubryce 10), należy przybysza wezwać do gminy celem okazania paszportu i wspomnianą rubrykę wypełnić.

O każdym fakcie przybycia z zagranicy bez właściwego dokumentu granicznego należy niezwłocznie powiadomić powiatową władzę administracji ogólnej, stosując się do postanowień § 24 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Po otrzymaniu zgłoszenia gmina obowiązana jest zbadać, czy osoba, przybywająca z zagranicy i osiedlająca się w gminie, zamieszkiwała już przedtem

w Polsce, czy też nie i w razie ustalenia faktu uprzedniego zamieszkania w Polsce — przesłać niezwłocznie do gminy poprzedniego zamieszkania zawiadomienie wzoru C stosownie do § 33 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych (patrz §§ 28—30 instr. Min. Spr. Wewn.).

Stosownie do § 36 ust. 2 lit. cc) rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych osoby tej kategorji są wpisywane do rejestru mieszkańców na podstawie decyzji powiatowej władzy admin. ogólnej. Gminy zatem niezwłocznie po wpisaniu takich osób do księgi kontroli ruchu ludności powinny wystąpić do tejże władzy z odpowiednim wnioskiem, dołączając doń wszelką korespondencję, jeżeli takowa miała miejsce, tudzież paszport zagraniczny (patrz niżej punkt 7), (patrz § 61 ust. 3, 4 i 5 instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).

Po otrzymaniu wniosku gminy powiatowa władza administracji ogólnej poweźmie decyzję co do zapisania przybysza do rejestru o ile okaże się, że przybysz jest rzeczywiście obywatelem polskim i o ile kwestja zamieszkania jego w danej gminie względnie kwestja jego obywatelstwa nie nastręczy żadnych wątpliwości.

W razie negatywnego wyniku lub braku potrzebnych dowodów, powiatowa władza administracji ogólnej wskaże gminie drogę i sposób dalszego urzędowania.

Niezależnie od przesłania wniosku w sprawie wpisania do rejestru mieszkańców fakt przybycia z zagranicy powinien być uwidoczniony w tabelce statystycznej, zaś odpis odpowiedniego zgłoszenia przesłany do miejscowej powiatowej władzy administracji ogólnej celem dalszego skierowania do centralnej ewidencji Min. Spraw Wewnętrznych w myśl punktu 1 niniejszego okólnika.

Czynności powyższe są od siebie niezależne i nie powinny być utożsamione.

b) Zgłoszenia osób, których poprzednie miejsce zamieszkania nie zostało ustalone w ciągu 6 miesięcy:

Są to wypadki, które można zaliczyć do wypadków wyjątkowych, gdyż każdy mieszkaniec Polski powinien figurować w rejestrze mieszkańców jednej z gmin R. P. Wypadki takie mogą jednakże mieć miejsce np. w stosunku do dzieci porzuconych, do osób niepoczytalnych, do osób, zamieszkujących na wozach lub koczujących w taborach np. cyganie i t.p. Brak danych co do poprzedniego zamieszkania może powstać również w wypadkach ukrywania się osób ściganych lub w wypadkach świadomego wprowadzania władz w błąd przez osoby, przekraczające nielegalnie granicę i pragnące ukryć swe cudzoziemskie pochodzenie i t. d.

Te wypadki powinny być nader oględnie przez gminy traktowane (patrz niżej punkt 7 (rozdział V) niniejszego okólnika), a towarzyszące im okoliczności — ustalane protokólarnie np. protokólarne zeznanie osób interesowanych, także zeznanie właściciela domu i innych osób, obowiązanych do udzielania gminie potrzebnych do zameldowania informacyj (patrz § 43 ust. 3, 4 i 5 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych tudzież §§ 24, 34 i 35 instr. Min. Spr. Wewn.).

Wszelkie protokólarne przesłuchania powinny zawierać wzmiankę o uprzedzeniu osoby przesłuchiwanej o grożącej odpowiedzialności za fałszywe lub lekkomyślne zeznanie na podstawie art. 24 i 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Po krytycznem zbadaniu w powyższy sposób otrzymanego zgłoszenia i ustaleniu, że przybysz rzeczywiście zamieszkał w danej gminie (§ 17 instrukcji Min. Spr. Wewn.) zgłoszenie powinno być wpisane do księgi kontroli ruchu ludności i pozostawać w ewidencji gminy w ciągu 5 miesięcy. Po upływie tego okresu czasu gmina prześle wniosek do władzy adm. og. w sprawie zapisania przybysza do rejestru mieszkańców w myśl § 36 ust. 2 lit. aa) oraz bb) rozp. Min. Spraw Wewnętrznych.

W razie otrzymania negatywnej w tym względzie decyzji władzy admin. og., dokonany uprzednio zapis w księdze kontroli ruchu ludności powinien być wykreślony, jako omyłkowy, gdyż odmowna decyzja władz oznaczać będzie, że ustalony przez gminę fakt zamieszkania przybysza był oceniony mylnie i że w związku z tem wciągnięcie przybysza do ks. kontroli ruchu ludności było omyłką:

Niezależnie od powyższych czynności gmina po 6 miesiącach od dnia przybycia na zamieszkanie wykaże ten fakt w tabelce statystycznej, i dołączając doń odpis zgłoszenia, prześle powiatowej władzy admin. ogólnej celem skierowania do centralnej ewidencji w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

c) Zgłoszenia osób, wyjeżdżających z Polski w celu **osiedlenia się poza granicami R. P. lub na obszarze w. m. Gdańska** powinny być przesyłane w odpisach do powiatowej władzy admin. ogólnej w terminie dni 30, ta zaś skieruje je do Min. Spr. Wewn. łącznie z innemi zgłoszeniami stosownie do punktu 1 (rozdział V) niniejszego okólnika.

W tych wypadkach należy zwrócić szczególną uwagę na ustalenie faktu zmiany miejsca zamieszkania, odróżniając je od czasowego wyjazdu zagranicę lub czasowego wyjazdu do Gdańska, kiedy to zgłoszenia nie są przesyłane do Min. Spraw Wewnętrznych.

Stosownie do § 31 ust. 1 lit. b) osoby tej kategorji są skreślane z rejestru mieszkańców na podstawie decyzji gminy. Przesyłane zgłoszenia do centralnej ewidencji Min. Spr. Wewn. winny być oznaczone numerem księgi kontr. ruchu ludności opuszczającej gminę (wzór Nr. 8 A) stosownie do punktu 4 (rozdział V) niniejszego okólnika.

d) Zgłoszenia osób, które wyprowadziły się z gminy i których następne miejsce zamieszkania nie zostało ustalone w ciągu 5 miesięcy.

Osoby tej kategorji są skreślane z rejestru mieszkańców na podstawie decyzji gminy po upływie 5 miesięcy, zaś odpisy ich zgłoszeń przesyłane do centralnej ewidencji Min. Spr. Wewn. po upływie 6 miesięcy od dnia opuszczenia gminy.

7) Jak zaznaczono wyżej, wypadki braku informacji **co do poprzedniego miejsca zamieszkania** są wypadkami wyjątkowemi.

W praktyce atoli wypadki te mogą przybrać charakter masowy z powodu niewłaściwego lub niedość oględnego postępowania gmin. Z tego powodu należy już obecnie zwrócić szczególną uwagę na te okoliczności, które stają się zwykle źródłem błędów, a mianowicie:

a) Osoby przybywające na zamieszkanie podają często przy zameldowaniu się niedość czytelnie, albo nawet błędnie swe nazwisko. W konsekwencji takiego niedokładnego zgłoszenia gmina nowego miejsca zamieszkania podaje błędnie nazwisko przybysza w zawiadomieniu wzoru „C", gmina zaś poprzedniego miejsca zamieszkania, nie znajdując skutkiem tego u siebie danej osoby, przesyła odpowiedź negatywną wzoru „D".

Powyższe nieporozumienie wywołaćby musiało dodatkowe dochodzenie oraz konieczność dalszej korespondencji pomiędzy zainteresowanemi gminami, albo też — zaliczenie przybysza do osób **o nieustalonem miejscu poprzedniego zamieszkania.**

Aby zapobiec temu **należy obowiązkowo podawać we wzorze „C" dokładny adres przybysza w miejscu poprzedniego zamieszkania**, wskazany w rubryce 5 zgłoszenia wzoru Nr. 1 **(miejscowość, powiat, gmina, ulica i Nr. domu).**

Należy ponadto zalecić gminom, aby przy przyjmowaniu zgłoszenia wzoru Nr. 1 (przy zameldunku) **żądały bezwarunkowo okazania dowodu wymeldunku z gminy poprzedniego miejsca zamieszkania** w myśl § 27 ust. 1 instr. Min. Spr. Wewn.) Potwierdzenie wymeldowania, odpis dowodu zmiany zamieszkania, poświadczenie zamieszkania etc.). W braku takiego dowodu gmina nowego miejsca zamieszkania **obowiązana jest ustalić,** czy przybysz wymeldował się z gminy poprzedniego miejsca zamieszkania, w wypadku twierdzącym — żądać dopełnienia tego obowiązku, poczem przesłać otrzymany wymeldunek łącznie z zawiadomieniem wzoru „C" gminie poprzedniego zamieszkania (patrz § 27 instrukcji Min. Spr. Wewn.).

b) Po otrzymaniu zawiadomienia wzoru „C" gmina poprzedniego zamieszkania nie znajduje u siebie w rejestrze mieszkańców danej osoby, ponieważ osoba ta aczkolwiek faktycznie zamieszkiwała w gminie, to jednak nie była wciągnięta do rejestru mieszkańców (zamieszkiwała, nie meldując się, nie złożyła w swoim czasie ankiety).

W tym wypadku gmina poprzedniego miejsca zamieszkania obowiązana jest ustalić, czy osoba wskazana w zawiadomieniu wzoru „C" **rzeczywiście zamieszkiwała** pod wskazanym w zawiadomieniu wzoru „C" adresem, czy też przebywała tam tylko czasowo. Jeżeli z okoliczności sprawy okaże się, że fakt zamieszkania danej osoby nie wynika dostatecznie wyraźnie ze stanu faktycznego, a więc, że osoba, o którą chodzi, nie posiadała w gminie żadnego stałego zatrudnienia, ani żadnych określonych źródeł dochodu, że nie zajmowała mieszkania, że rodzina tej osoby zamieszkiwała w tym okresie gdzieindziej i t. p. należy przesłać odpowiedź negatywną wzoru „D", **zaznaczając tam wyraźnie,** że dana osoba nie zamieszkiwała, lecz przebywała tylko czasowo.

W tym wypadku do zawiadomienia wzoru „C" należy dołączyć odpowiednie protokóły zeznań, albo ich odpisy.

Po otrzymaniu odpowiedzi negatywnej gmina nowego miejsca zamieszkania powinna bezwarunkowo ustalić gdzie dana osoba złożyła ankietę.

W razie gdy gmina poprzedniego zamieszkania stwierdzi, że osoba wymieniona w zawiadomieniu wzoru „C" rzeczywiście zamieszkiwała w gminie, chociaż nie została wciągnięta z wyżej podanych powodów (nie złożyła ankiety) do rejestru mieszkańców, należy ustalić protokólarnie, gdzie osoba ta wypełniła ankietę, albowiem w tym wypadku figuruje ona prawdopodobnie w rejestrze mieszkańców gminy, która otrzymała ankietę.

W tym wypadku należy wyjaśnić sprawę pomiędzy zainteresowanemi trzema gminami i rozstrzygnąć ją w taki sposób, aby osoba, o której mowa, nie figurowała w rejestrze dwóch gmin jednocześnie.

Gdyby okazało się, że dana osoba nigdzie nie złożyła ankiety, gmina prowadząca dochodzenie, powinna pamiętać, że fakt taki nasuwa poważne przypuszczenie, że dana osoba wogóle w Polsce nie zamieszkiwała w okresie zbierania ankiety, a przybywszy później, ukrywa tę okoliczność przed władzami.

To też takie fakty powinny być badane ze szczególną dokładnością na okoliczność ewentualnego nielegalnego przekroczenia granicy tudzież przynależności państwowej przybysza. Gołosłowne więc oświadczenie jego co do zaniechania obowiązku złożenia ankiety nie może być przyjęte do wiadomości bez ścisłego ustalenia gdzie w owym czasie zajmował mieszkanie i czy zamieszkiwał rzeczywiście. Przesłuchanie protokólarne właściciela domu, lokatora głównego i innych osób trzecich jest tu bezwarunkowo wymagane.

We wszystkich wypadkach niedopełnienia obowiązku meldunkowego lub niezłożenia ankiety należy bezwarunkowo i niezależnie od zapisania i skreślenia z rejestru wystąpić z wnioskiem o ukaranie winnego.

VI. Wyciągi z domowych ksiąg meldunkowych.

W jednej z gmin miejskich zastosowano praktykę wydawania przez rządców domu wyciągów z domowych ksiąg meldunkowych, potwierdzanych następnie przez gminę za pobraniem opłaty administracyjnej. Praktyka powyższa jest sprzeczna z obowiązującemi przepisami.

Zestawiając postanowienia tych przepisów, a wszczególności postanowienia art. art. 1, 2, ust. 1, 4, 9, 12, 18, oraz art. 25 rozporządzenia Prezydenta R. P. tudzież §§ 10, 11 ust. 1, 17, 30 ust. 8, 35 i inne rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych oraz §§ 6, 33, 41 i inne instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych, należy stwierdzić, że tryb postępowania gmin w zakresie wydawania wszelkiego rodzaju wyciągów personalnych jest ściśle określony i że czynności gmin w tym zakresie ograniczają się do: a) stwierdzania faktu zamieszkania (§ 10 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych), b) stwierdzania tożsamości (art. 18 rozp. Prezydenta R.P.), c) stwierdzania stanu zapisów w rejestrze mieszkańców (§ 41 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych), d) potwierdzenia zameldowania względnie wymeldowania (§ 17 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych), e) wydawania innych poświadczeń różnego rodzaju, wynikających z toku spraw biura ewidencji (§ 6 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych).

Co do trybu postępowania w powyższym zakresie przytoczone przepisy zawierają następujące wymagania:

a) gminy obowiązane są **opierać się tu wyłącznie tylko na rejestrze mieszkańców,** wyjąwszy czynności potwierdzania zameldowań, wskazane szczegółowo w § 17 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych;

b) wszystkie dane personalne, stwierdzane przez gminę, powinny zawierać powołanie się na posiadane przez gminę dokumenty a to tak w sensie pozytywnym (§ 31 ust. 2 instrukcji), jak negatywnym (§ 41 ust. 3 instrukcji);

c) przy stwierdzaniu tożsamości gmina obowiązana jest stosować wyłącznie tylko formę dowodów osobistych (art. 18 rozporządzenia Prezydenta R. P.);

d) wszelkie poświadczenia, wynikające z toku urzędowania biur ewidencji ludności powinny być przewidziane w regulaminie gminy (§ 6 instrukcji Min. Spraw Wewnętrznych), zatwierdzonym przez władze nadzorcze (§ 43 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych);

e) w myśl ogólnej zasady akta urzędowe tego rodzaju powinny nadto zawierać powołanie się na podstawę prawną zwłaszcza, gdy wydawane są za pobraniem opłaty stemplowej.

Jak widać z powyższego, nowy system ewidencji ludności **niedopuszcza istnienia w tym zakresie żadnych wykazów personalnych, które nie opierałyby się na rejestrze mieszkańców oraz na dokumentach przechowywanych w aktach gminy.** Systemowi temu są najzupełniej obce jakiekolwiek inne poza meldunkami formy urzędowania rządcy domu.

To też fakt wydawania wspomnianych wyciągów przez rządców domów nie znajduje żadnego uzasadnienia w obecnie obowiązujących przepisach o ewidencji ludności. Czynności te rządców domów, jako wkraczające w zakres kompetencji gminy, nietylko nie powinny być potwierdzane przez gminy, lecz przeciwnie — powinny być zabronione.

Co więcej, wspomniane wyciągi, nie posiadając same w sobie żadnej wartości, a zarazem wydawane w postaci bardzo zbliżonej do wyciągów z ksiąg stałej ludności (dawnych) mogą wprowadzać w błąd zarówno osoby prywatne jak władze i urzędy, a przez to są zjawiskiem wręcz niebezpiecznem z punktu widzenia interesu publicznego, zwłaszcza gdy zaopatruje się je w urzędową pieczęć gminy. Zapisy w domowej księdze meldunkowej nie zawsze będą zgodne z rejestrem mieszkańców, gdyż w domowej księdze meldunkowej nie prowadzi się ewidencji mieszkańców, lecz tylko kontrole meldunków w tym stanie, w jakim zostały one złożone gminie. Poczynione więc przez gminę ewentualne sprostowania danych meldunku mogą nie być uwidocznione w domowej księdze meldunkowej.

Wyciągi więc personalne, sporządzane na podstawie domowej księgi meldunkowej, jakkolwiek z nią zgodne, mogą zawierać fakty niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. W tym wypadku wyciągi takie należałoby oceniać stosownie do art. 25 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P., jako zaświadczenia i dowody niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy i **wydane przez gminę** lekkomyślnie.

Praktyka taka godzi nadto w interesy materjalne ludności, gdyż oprócz pobieranych przez gminę opłat administracyjnych ludność narażona jest przytem jeszcze na wynagradzanie rządcy domu, który nie mając obowiązku wydawania takich wyciągów, może wymagać za to świadczeń pieniężnych.

W związku z mogącem powstać utożsamianiem wyciągów z domowych ksiąg meldunkowych z wyciągami z rejestrów mieszkańców lub z wyciągami z ksiąg stałej ludności, mającemi charakter dokumentów, oraz dla zapobieżenia przyjęciu się takiej praktyki, magistraty i urzędy gminne otrzymały swego czasu wyjaśnienia, że wyciągom **„z domowych ksiąg meldunkowych"** nie należy przepisywać żadnej wartości.

VII. Wzór zaświadczenia zamieszkania.

W celu ujednostajnienia postępowania gmin przy stwierdzaniu faktu zamieszkania podany został swego czasu wzór zaświadczenia zamieszkania (zał. Nr. 2), który w miarę potrzeb ludności gminy wydają zainteresowanym osobom na podstawie § 10 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych.

Niezależnie od tego mogą być wydawane w miarę potrzeby dosłowne wyciągi z rejestru mieszkańców. W tym wypadku należy używać formularzy, odpowiadających ściśle formularzowi rejestru wzoru Nr. 6.

W związku z tem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uchyliło wzory orjentacyjne „tymczasowego świadectwa zamieszkania" oraz „zaświadczenia", dołączone do okólnika Nr. 65 z dnia 25 kwietnia 1931 roku w sprawie ewidencji ludności. Ostatni z nich, który mógł mieć zastosowanie w niektórych gminach do dnia 1 lipca ub. roku, jako potwierdzenie faktu zameldowania w okresie poprzedzającym wejście w życie nowych przepisów meldunkowych, nie może mieć obecnie wogóle zastosowania.

VIII. Odpisy kart meldunkowych cudzoziemców dla powiatowych władz administracji ogólnej.

Podczas inspekcyj zaobserwowano gdzieniegdzie fakt nienadsyłania przez gminy powiatowym władzom adm. og. odpisów ankiety i zgłoszeń meldunkowych, dotyczących cudzoziemców (§ 18 ust. 3 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz § 13 ust. 2 instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych). W innych wypadkach nadsyłane odpisy nie odpowiadają ilości przebywających w danej miejscowości cudzoziemców.

Świadczy to wymownie, że przepisy, dotyczące meldunków cudzoziemców nie są należycie przestrzegane.

W związku z powyższem Urząd Wojewódzki zwraca niniejszem uwagę, że tryb postępowania, wskazany powołanemi wyżej §§ 13 i 18 rozporządzenia i instrukcji Min. Spr. Wewn. stanowi podstawę kontroli ruchu cudzoziemców i że należyte wykorzystywanie uzyskiwanych w tej drodze materjałów jest nieodzowne dla zapewnienia wykonania przepisów o cudzoziemcach i o ochronie krajowego rynku pracy.

Dane te mianowicie powinny być brane za podstawę kontroli legalności pobytu, czasu pobytu i zarobkowania, tudzież kontroli obowiązku rejestracji cudzoziemców w Polsce.

Lublin, dn. 3 marca 1933 r.

Za Wojewodę
(—) *Dr. B. Grużewski.*
Naczelnik Wydziału

Zał. do okólnika Nr. 22
(L. AOs. 38d/8/33).

Wzór Nr. 1.

. . . .
Nazwa urzędu gminnego

. . . .
powiat

. . . .
województwo

Dnia . . . .

Nr. . . . .

Do

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

w Warszawie

Obliczenia ruchu ludności pomiędzy Polską a innemi państwami

za miesiąc . . . .

Stosownie do § 34 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. o meldunkach i księgach ludności przesyła się . . . . zgłoszeń, a mianowicie:
(wskazać ilość sztuk)

a) zgłoszeń osób, których poprzednie miejsce zamieszkania nie zostało ustalone . . . . sztuk . . . . .

b) zgłoszeń osób, których następne miejsce zamieszkania nie zostało ustalone, ... sztuk . . . . .

c) zgłoszeń osób, które wyjechały z Polski celem zamieszkania zagranicą (patrz: poniżej tabelkę) sztuk . . . . sztuk . . . . .

d) zgłoszeń osób, które przybyły z zagranicy celem zamieszkania w Polsce (patrz: poniżej tabelkę) . . . . sztuk . . . . .

Razem . . sztuk . . . . .

TABELKA SZCZEGÓŁOWA DO PUNKTU C i D.

Wyjechało z Polski		Przybyło do Polski		Uwagi
Dokąd (wyszczególnienie krajów)	Ilość osób	Skąd (wyszczególnienie krajów)	Ilość osób	
Do Francji		Z Francji		
„ Niemiec		„ Niemiec		
„ Czechosłowacji		„ Czechosłowacji		
„ Z. S. S. R.		„ Z. S. S. R.		
„ Stanów Zjednoczonych Am. Półn.		Ze Stanów Zjednoczonych Am. Półn.		
„ Kanady		Z Kanady		
„ Argentyny		„ Argentyny		
„ Brazylji		„ Brazylji		
„ Palestyny		„ Palestyny		
„ innych państw		„ innych państw.		
„ Gdańska		„ Gdańska		
Wyjechało z Polski bez podania kraju emigracji				
Razem wyjechało z Poski osób		Razem przybyło do Polski . .		

Zał. do okólnika Nr. 22
(L. AOs. 28d/8/33).

Wzór Nr. 2.

Nazwa urzędu gminnego
powiat
województwo
Dnia . . . . m-ca . . . 19 . . r.
Nr. ks. kontr. ruchu ludn.

Jako dowód tożsamości nie służy.

Wydaje się na podstawie § 10 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 16.X-1930 r. o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 653).

w celu . . . .
. . . .
. . . .

Poświadczenie zamieszkania

(ważne w ciągu 2 miesięcy od daty wystawienia)

Zaświadcza się niniejszem, że

Nazwisko . . . .
Imiona . . . .
Imiona rodziców (nazwisko panieńskie matki) . . . .
. . . .
Data urodzenia . . . .
Miejsce urodzenia . . . .
Zawód . . . .
Wyznanie . . . .
Stan cywilny . . . .
Dowód osobisty, nazwa dowodu, Nr., data i urząd, który dowód wystawił . . . . . .
. . . .
Przynależność państwowa . . . .

zamieszkuje*) / zamieszkiwał*) w . . . . . . przy ulicy . . . . . Nr. domu .

kom. P. P. . . . . . . od dnia*) . . . m-ca . . . 19 . . r.
do dnia . . . . m-ca . . . 19 . . r.

Poprzednie miejsce zamieszkania*) / Następne miejsce zamieszkania**) . . . .

WYSZCZEGÓLNIENIE OSÓB:***)

Nr. porządkowy	Nazwisko i imiona	Zamieszkuje w charakterze: lokatora głównego, członka rodziny, sublokatora, pracownika	Data i miejsce urodzenia	Data**) a) zamieszkania w gminie, b) opuszczenia gminy	tom	strona	Uwagi
				a) b)			

Zgodność powyższych danych z zapisem w rejestrze mieszkańców stwierdzam:

. . . .
podpis

Pieczęć gminy

. . . .
stanowisko podpisującego

*) Niepotrzebne skreślić.
**) W razie śmierci pisać „Zmarł", wskazując zarazem datę śmierci.
***) Dotyczy członków rodziny.

poz. 52.

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego

do wszystkich PP. Starostów Powiatowych województwa lubelskiego i P. Starosty Grodzkiego w Lublinie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismu „Lachen und Weinen“ oraz broszurom.

L. B. P. VII. 5/3.

Urząd Wojewódzki komunikuje, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 25 lutego 1933 r. za N. AA. 18/135 na podstawie art. 33 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186), oraz § 26 ustawy prasowej z dn. 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. N. 6 ex 1863) odebrało debit pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ druki te zawierają w swej treści cechy przestępstw, przewidzianych w Kodeksie Karnym a mianowicie:

1) czasopismo „Lachen und Weinen", wydawanemu w jęz. niemieckim w Wiedniu (art. 170 K. K).

2) broszurze „Na wicznu hańbu Polszczi twerdyni warwarstwa w Ewropi", wydanej w jęz. ukraińskim w r. 1931 w Pradze (art. 152 i 170 K. K.).

3) broszurze „Socijalistyczna systema peremahaje" J. Mirowa, wydanej w jęz. ukraińskim w r. 1932 w Charkowie (art. 93, § 2).

4) broszurze „Peremożnyj szlach żowtnia" An. Czarowa, wydanej w jęz. ukraińskim w r. 1932 w Charkowie (art. 170 K. K.).

5) broszurze „Pisny Ukrajiny — Die Lieder der Ukraine — Pisne ukrajinske", wydanej w językach: ukraińskim, niemieckim, i czeskim w r. 1920 przez Koszyca dyrygenta ukraińskiej narodowej kapeli, nakładem T-wa „Wernyhora" w Kijowie (art. 93, Nr. 1 i 156 K. K.).

Lublin, dnia 7 marca 1933 r.

Za Wojewodę

(—) *Bielecki*

Naczelnik Wydziału.

poz. 53.

OGŁOSZENIE

Wojewody Lubelskiego

o zmianie granic miasta Łukowa.

L. SA. II. 1a/2.

Zgodnie z przepisem art. 2-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. w sprawie granic gmin na terenie b. Królestwa Kongresowego, zmienionych przez b. władze okupacyjne niemieckie i austrjacko-węgierskie, oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29-go maja 1928 r. o przekazaniu wojewodom w Warszawie, Łodzi, Kielcach, Lublinie i Białymstoku decyzyj wymienionych w art. 3-cim, powołanego wyżej rozporządzenia Prez. Rp. (Dz. U. Nr. 90, poz. 786) stwierdzam, że na mocy rozporządzenia Cesarsko-Niemieckiego Naczelnika powiatu Łukowskiego z dnia 30 VI.1917 r. Nr. 249, wydanego w oparciu się na § 2 ordynacji miejskiej dla obszaru Jeneral-Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 19 czerwca 1915 r. odłączono z gminy Łuków: 1) od wsi Wójtostwo: a) należące do tejże 3 nieruchomości u wyjścia z miasta przy ulicy Międzyrzeckiej, b) oba ogrody Starostwa przy ulicy Międzyrzeckiej, 2) majątek donacyjny Starostwo wyłączając Zapowiednik, 3) cały majątek kościelny Poświętne, 4) dom Lucjana Wiśniewskiego w Trzaskońcu.

Z gminy Gołąbki — całą Cieszkowiznę.

Wyłączone obszary przyłączono do miasta Łukowa z dniem 1 lipca 1917 r.

Lublin, dn. 9 marca 1933 r.

Wojewoda:

(—) *Dr. Józef Rożniecki.*

poz. 54.

OGŁOSZENIE

o zmianie regulaminu komisji egzaminacyjnej mistrzowskiej i czeladniczej uchwalonego przez zebranie Izby Rzemieślniczej w Lublinie dnia 30 października 1932 r.

Zgodnie z § 31 statutu Izby Rzemieślniczej w Lublinie podaje się do powszechnej wiadomości, że stosownie do uchwały zebrania Izby, powziętej w dniu 30 października 1932 r. na podstawie § 7 ust. II statutu Izby, oraz § 18 regulaminu komisji egzaminacyjnej mistrzowskiej i § 19 regulaminu komisji egzaminacyjnej czeladniczej od kandydatów do egzaminów rzemieślniczych zmienia się taksy egzaminacyjne, zatwierdzone decyzją Wojewody Lubelskiego z dnia 30.XII 1929 r. L. 3187/PH, ogłoszone w Lubelskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 38 z 1930 r. pod poz. 334 i 335 w następujący sposób:

od kandydatów do egzaminu mistrzowskiego zł. 65 zamiast zł. 75

od kandydatów do egzaminu czeladniczego zł. 15,50 gr. zamiast zł. 25.

Wobec powyższego całkowita opłata egzaminacyjna, składająca się z taksy egzaminacyjnej i zwrotu kosztów porta, druków i materjałów wynosić będzie:

od kandydatów do egzaminu mistrzowskiego zł. 90

od kandydatów do egzaminu czeladniczego zł. 32,50 gr.

Zmiana regulaminu została zatwierdzona przez P. Wojewodę Lubelskiego w dn. 18.XI. 1932 r. L. PHJ. 1a na zasadzie art. 158 ust. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468).

poz. 55.

W Y K A Z

Stowarzyszeń o celach opieki społecznej zarejestrowa nych w Urzędzie Wojewódzkim Lubelskim w czasie od 15.VI — 31.XII 1932 r.

Postanowienie Wojewody lubelskiego		Nr. rejestru	Nazwa Stowarzyszenia	Siedziba Stowarzyszenia	
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat
17.VI-1932 r.	L.P.O.I A. 8/10	44	Towarzystwo „Ostatnia Posługa" „Chejsed Szel Emes"	os. Łaskarzew	Garwolin
17.VI-1932 r.	L P.O.I A. 8/15	45	„Gemiłus Chesed"	Łosice	Siedlce
12.VII-1932 r.	L.P.O.I A. 8/19	46	„Gemiłus Chesed"	Potok Wielki	Janów-lub.
12.VII-1932 r.	L P.O.I A 8/18	47	„Linas Chacedek"	Grabowiec	Hrubieszów
12.VIII-1932 r.	L.P.O.I A. 8/20	48	„Chevre Kedysze" Pomoc pogrzebowa	os. Łaskarzew	Garwolin
22.IX-1932 r.	L.P.O.I.A. 8/21	49	„Gemiłus Chesed"	Turobin	Krasnystaw
7.XI-1932 r.	L.P.O.I.A. 8/24	50	„Chewra Kedysze" Ostatnia Posługa	Janów lub.	Janów-Lub.
7.XI-1932 r.	L.P.O.I A. 8/25	51	Koło Rodzicielskie przy Gimnazjum im. Hetmana Żółkiewskiego	m. Siedlce	Siedlce
7.XI-1932 r.	L.P.O.I.A. 8/22	52	„Gemiłus Chesed"	m. Mordy	Siedlce
12.XI-1932 r.	L.P.O.I.A. 8/23	53	„Chrześcijańskie Towarzystwo Głuchoniemych"	m. Lublin	Lublin

B. Publikacje władz i urzędów podległych Min. Rol. i Ref. Rol.

poz. 56.

OGŁOSZENIE

Powiatowego Urzędu Ziemskiego we Włodawie

o uprawomocnieniu się orzeczenia o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów wsi Kużawka, gminy Sławatycze i wsi Żeszczynka gm. Romanów, powiatu włodawskiego.

L. 20/28, 20/30.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31/VII 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92/27, poz. 833) oraz art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67/32, poz. 622) Powiatowy Urząd Ziemski we Włodawie podaje do publicznej wiadomości, że:

1) w dniu 29 listopada 1932 r. uprawomocniło się orzeczenie tegoż Urzędu z dnia 28 października 1932 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kużawka, gminy Sławatycze, powiatu włodawskiego.

2) w dniu 25 stycznia 1933 r. uprawomocniło się orzeczenie tegoż Urzędu z dnia 14 grudnia 1932 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Żeszczynka, gminy Romanów, powiatu włodawskiego.

Włodawa, dnia 3 marca 1933 roku.

Komisarz Ziemski
(—) *Jaśkiewicz*

poz. 57.

OGŁOSZENIE

Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Janowie Lubelskim

o uprawomocnieniu się orzeczenia o wdrożeniu postępowania scaleniowego gruntów wsi Zalesie, gminy Wilkołaz, powiatu janowskiego.

L. 20/13.

Na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92/27, poz. 833) oraz art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67/32, poz. 622), Powiatowy Urząd Ziemski w Janowie Lubelskim podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 1 marca 1933 r. uprawomocniło się orzeczenie tegoż Urzędu z dnia 3 lutego 1933 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia wsi Zalesie, gminy Wilkołaz, powiatu janowskiego.

Janów Lubelski, dnia 3 marca 1933 roku.

Kierownik P. U. Z.
(—) *Inż. St. Sklenarski*
Podkomisarz Ziemski

poz. 58.

Ruch służbowy.

w Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Lublinie

za m-c luty 1933 r.

Przyjęcia na służbę nowych pracowników.

1. Duchnowski Tadeusz dozorca gmachu O.U.Z. XVI kontr. bezt. z dn. 1.II 1933 r.
2. Giermasiński Kazimierz woźny XVI kontr. bezt. z dn. 13.II 1933 r. w P. U. Z. w Puławach.

Rozwiązanie stosunku służbowego.

3. Rysak Tadeusz pom. techn. 180 zł. kontr. bezt. 28.II 1933 r. powołany do obowiązkowej służby wojskowej.
4. Gociewicz Adam woźny XVI kontr, bezt. 28.II 1933 r. woźny w P. U. Z. w Janowie Lub.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z wydawnictw.

1) Ochrona Przyrody — organ Państ. Rady Ochrony Przyrody rocznik 12—wydanie z 1932 r.

Powyższy rocznik został wydany nakładem Państw. Rady Ochrony Przyrody w Krakowie, ul. Lubicz 46.

Na treść tego rocznika składają się następujące artykuły: Czy bocian w Polsce wymiera — J. Sokołowskiego. W sprawie zachowania jesiotra w rzekach polskich — Wł. Kulmatyckiego. Zarybianie rzek łososiem i trocią z punktu widzenia ochrony tych ryb — St. Zarneckiego. Godne ochrony gatunki i zespoły mięczaków woj. poznańskiego. Utworzenie rezerwatów w Puszczykowie i Ludwikowie pod Poznaniem — A. Wodziczko. O ochronę skał gipsowych i otaczającej je haławy w Międzyhorcach — Sz. Wierdaka. Notatka o faunie wzgórza pod Międzyhorcami w okolicy Halicza — R. Kuntze. Projekt rezerwatu „Prządki" pod Krosnem — H. Świdzińskiego. Grzyby skalne na pogórzu karpackim między Rabą a Dunajem — A. Klimaszewskiego. Mniej znane zabytki geologiczne gór Świętokrzyskich - J. Czarnockiego. Materjały do inwentarza zabytkowych głazów narzutowych w Polsce — A. Głowińskiej. Ochrona przyrody nową gałęzią wiedzy — A. Wodziczki. W sprawie utworzenia „Parku Narodowego" w puszczy Rudnickiej pod Wilnem — Wł. Korsaka. Wspomnienia godne zakątki leśne na krańcach puszczy Sandomierskiej—W. Kulesza. Roślinność torfowiska nad jeziorem Białem w Augustowskiem — Fr. Ludere. O faunie torfowisk Pustelnia i Ole w pow. święciańskim — B. Pustoła. Walka o las Wawerski pod Warszawą — B. Hryniewieckiego. Z Białowieskiego Parku Narodowego i inne.

2) Ponadto wyszedł z druku **„Kwartalny Biuletyn informacyjny za IV kwartał 1932 r."** — Delegata Ministra Wyznań Rel. i O. P. do spraw Ochrony Przyrody zawierający sprawozdanie z XV Zjazdu Państ. Rady Ochrony Przyrody, odbytego w dn. 28.I. br. w Min. Wyzn. Rel. Cena biuletynu wynosi 30 gr.

3) Sprawozdanie z działalności Państw. Rady Ochrony Przyrody w roku 1932 — prof. Dr. Wład. Szafer, cena 50 gr.

Czasopisma nadesłane.

Czasopismo Spółdzielni Rolniczych — Nr. 7 z 1.III. b. r. **Spółdzielczość rolnicza:** Czekać czy też walczyć — *S.* Przez spółdzielczość do podniesienia ludu polskiego — *T. K.* Do wszystkich spółdzielni związkowych. 10 lat prac spółdzielni. śp. Wiktor Hrabal. Jajczarstwo spółdzielcze w Małopolsce zachodniej — *St. Lupa.* Konserwowanie jaj — *A. Z.* Zakończenie roku szkolnego w Szkole Mleczarskiej we Wrześni — *inż. L. Włodek.* Kurs dla kierowników Spółdzielni Mleczarskiej w Berdówce — *J. Recmanik.* Projekt ustawy o konwersji krótkoterminowych zobowiązań rolniczych. Rolnictwo w Rosji bolszewickiej. O stosowaniu nawozów sztucznych. Ulgi przewozowe dla rolników. Pogadanki przyrodniczo-higjeniczne — *St. Baziński* i inne.

Cement — Nr. 1 z br. Stan przemysłu cementowego w Polsce — *Dr. J. Piekałkiewicz.* Beton wysokowartościowy — *inż. A. Eiger.* Kilka słów o błędach w ustrojach żelbetonowych — *prof. I. Stella Sawicki.* Torkretnictwo — *T. Kałkowskiego.* Kronika.

Cement — Nr. 2 z br. Prof. Dr. Maksymiljan Thulie — *prof. inż. Wacław Paszkowski.* Torkretnictwo, betonowanie pod ciśnieniem sprężonego powietrza i jego zastosowanie w budownictwie (ciąg dalszy). Obliczanie belek teowych przy pomocy tablic dla belek prostokątnych — *inż. Fels* i *inż. Wł. Hanna.* Duromit — *inż. St. Altman.* Kronika.

Gazeta Adm. i P. P. — Nr. 5 z 1.III.br. Przekroczenie granic odrębnych okręgów prawnych w projekcie nowego podziału administracyjnego—*R. Hausner.* Postępowanie administracyjne w świetle orzecznictwa N. T. A.—*J. Grzymała-Pokrzywnicki.* Podział czynności w starostwach — *M. Bużański.* Którzy funkcjonarjusze publiczni wyłączeni są z pod amnestji z rozp. Prez. Rz. z dn. 21.X. 1932 r. Orzecznictwo Sądu Najw. i N. T. A. Kronika. Bibljografja.

Głos Gminy Wiejskiej — Nr. 4 z br. Reforma ustroju gminy — jako rzeczywistość — *B. T.* Koszty w egzekucyjnem postępowaniu władz skarbowych — *M. Twerdochlib.* Zasady organizacyjne obrony przeciwpożarowej — *F. Zarębskiego.* Morze polskie to potęga państwa — *W-k.* Posiedzenie Zarządu dn. 18.II.33 r. jeszcze w sprawie samorządu szkolnego. Rolnictwo a samorząd w dobie kryzysu — *Z. Michalskiego* i inne

Morze — Nr. 3 z b. r. W trzynastą rocznicę — *G. Orlicz-Dreszer, gen. dyw.* Polska nie może istnieć, jak tylko w mocnem oparciu o własne wybrzeże morskie — *T. Lechnicki.* Flota wojenna asekuracją przeciw odcięciu od świata — *J. Świrski.* Gdańsk jest portem polskim — *Dr. K. Papée.* Gdynia to nasza chluba i duma — *S. Czerwiński.* Młodzież polska a morze — *J. Bartoszczyk.* Gdynia i polska żegluga śródlądowa — *inż. T. Tillinger.* Sejmik żeglarski — *M. Niedzwiałowski* i inne.

Polska Gospodarcza — Nr. 8 z 25. II. b. r. Problem redukcji kosztów kredytów rolniczych — *A. Rzepeczko*. Dalsze ustawy konwersyjne — *St. Żurowski*. Rozwój działalności P. K. O. w 1932 r. roku — *T. Dziekoński*. System finansowy a polityka lokacyjna zakładów ubezpieczeń społecznych — *J. K.* Rejestr kartelowy — *M. Słowikowski*. Przemysł włókienniczy w styczniu 1933 r. — *M. K.* Nowe posunięcie w akcji wzmożenia obrotu ziemią. Zmiana statutu związku organizacyj rolniczych — *Z. Sz.* Uregulowanie zagadnienia komunikacji samochodowej—*J. G.* i inne.

Polska Gospodarcza — Nr. 9 z 4.III br. O pracy gospodarczej placówek zagranicznych — *M. Turskiego*. Charakterystyka wydatków skarbowych—*K. Sokolowskiego*. Stan kartelizacji przemysłu polskiego—*M. Słowikowski*. Na marginesie projektu prof. Wł. Grabskiego — *W. Skrzywan*. Statuty izb rolniczych—*inż. S. M.* Wpływ ceł morskich na import przez porty polskie— *K. Jeziorańskiego*. Importowy port rybny w Helu—*B. K.* Projekt nowej ustawy o biletach skarbowych— *St. Z.* Obrót kredytowy banków z zagranicą w pierwszych 3 kwartałach 1932 r. i inne.

Polska Niepodległa — Nr. 17 z marca b. r. Czem jest dla nas marsz. Józef Piłsudski — *ks. prof. Wł. Wolanin*. Na jednym wspólnym froncie — przemówienie gen. Rydza-Śmigłego w czasie uroczystości 15-lecia Rarańczy. Minister Jędrzejewicz o nauczycielstwie i wychowaniu państwowem. Owocna działalność Ligi Morskiej i kolonjalnej w Jarosławiu. Praca samorządu szkolnego w szkole im. Kr. Jadwigi w Starym Sączu. Wspomnienia z czasów krwawej pożogi na ziemiach polskich—*J. Białynia-Chołodecki*. Oświata i problem bezrobocia. Henryk Biegeleisen z powodu 50-lecia pracy naukowej. Wiadomości bieżące.

Przewodnik Gospodarski—Nr. 10 z b. r. Nie z nakazu, lecz poczucia obowiązku. O grymaśnym jęczmieniu — *F. Starzyński*. Nawożenie obniża koszty produkcji — *J. G.* Sprawy mleczarskie — *Al. Zacharski*. Mak w uprawie polowej — *W. Goralewski*. Uprawa handlowa rumianku pospolitego — *inż. M Chmielińska*. Inspekty bez obornika — *inż. J. Grzymała*. Przygotowanie płynów grzybo- i owadobójczych, i inne.

Spółdzielczy Przegląd Naukowy — Nr. 12 z 32 r. Luis Blanc spółdzielca rewolucji — *E. Bienenstocka*. Cele i środki organizacji obrotu w gospodarstwach właśc. — *inż. W. Nowickiego*. Ukraińska spółdzielczość mleczarska w całokształcie ruchu spółdz. mleczarskiego w Polsce — *T. Knaur*. Oszczędzanie i szkoła — *Dr. R. Struczewski*. Propaganda spółdzielczości i kształcenie zawodowe na terenie wojskowych organizacyj spółdzielczych — *Fr. Dąbrowskiego*. Spółdzielczość w krajach obcych.

Spółdzielczy Przegląd Naukowy — Nr. 1 z br. Postacie spółdziałania—*Z. Chmielewskiego*. Spółdzielczość a Państwo w dobie kryzysu — *J. Karona*. Uwagi z powodu Dnia Oszczędności w Polsce — *prof. L. Caro*. Warunki dalszego rozwoju ukraińskiej kooperacji mleczarskiej — *T. Knaur*. Spółdzielnie wojskowe w 1931 r. Kronika zagraniczna.

Adres Adm. Warszawa ul. Warecka 11a cena zeszytu 2 zł., pren. roczna 12 zeszytów 20 zł.

Samorząd — Nr. 9 z 26.II. br. Psychoza kryzysu a samorząd — *C. Galasiewicz*. Samorząd powiatowy w projekcie rządowym ustawy samorządowej — *E. Dunin-Markiewicz*. Nowe projekty nowelizacji rozp. o komunalnych kasach oszczędności — *Samorządowiec*. Głosy czytelników: Jeszcze o działkach gruntowych dla nauczycieli — *J. Zmij*. Przegląd orzecznictwa. Sprawy bieżące. Wiadomości gospodarcze. Poradnik.

Samorząd — Nr. 10 z 5 III. br. O stanowisku samorządu gospodarczego w sprawie komunalnej ordynacji wyborczej — *K. Dziewanowskiego*. Reprezentacja interesów gospodarczych w organach samorządu terytorjalnego — *M. Jaroszyński*. Więcej kontroli wykonania — *M Wójcik*. Zbiorowe ubezpieczenie ruchomości rolnych, jako ochrona najsłabszych warsztatów rolnych przed klęską pożarów—*Fr. Zarębski*. Sprawy bieżące. Zebranie Zarządu Związku Powiatów. W sprawie nowelizacji art. 29-30 ustawy drogowej. W sprawie projektu ustawy o ubezpieczeniu społecznem. W sprawie projektu ustawy o funduszu pracy. Kursy dla rachmistrzów i inspektorów samorządu gminnego.

Samorząd Miejski — Nr. 5 z 1.III. b. r. Rola zakładów w administracji komunalnej i ich formy ustrojowe—*Dr. T. Przeorski*. Inwestycje wodociągowo-kanalizacyjne w miastach Polski a Liga Narodów — *inż. Wł. Rabczewski*. Konwersja długoterminowych pożyczek komunalnych — *St. Zbrożyna*. Polityka ubezpieczeniowa samorządów miejskich. Poparcie działalności T-wa Przyj. Muzyki i Opery Narodowej (T.O.N.). Zjazd ogrodników miejskich w Warszawie na 11 i 12 marca b. r. W sprawie wymiaru i poboru podatków od lokali i nieruchomości. Kronika i inne.

Współpraca — Nr. 2 z 15.II. br. Centralna Komisja do spraw dokształcania instruktorów rolnych przy C. T. O. i K. R. Wartość społeczna wsi polskiej — *A. Woysławskiego*. Zagadnienie pracy nad organizacją gospodarstw wiejskich — *inż. Fr. Müllera*. Konkursy wśród samodzielnych gospodarzy — *inż. W. Tarkowski*. Stosunek akcji PR. do szkolnictwa rolnego — *inż. W. Swierzyński*. Jak pracuje instruktor rolny w Słowacji, Jugosławji — *K. Wyszomirskiego*. Koło Oświaty Rolniczej — *J. Chorąży*.

OGŁOSZENIA.

1) Przetarg na dostawę słoniny, mięsa i kiełbasy dla więzienia karno-śledczego w Lublinie.

L. 1453.

Komisja Gospodarcza więzienia w Lublinie, ulica Zamkowa Nr. 9 ogłasza przetarg na dostawę:

Słoniny suchej	1-go gat.	3000 kgr.
Mięsa wołowego	1-go kat.	300 kgr.
Głowizny		350 „
Kiełbasy		450 „

Reflektanci złożą pisemne oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę słoniny, mięsa i kiełbasy" do dnia 27 marca 1933 r. do godziny 10 rano, w którym to dniu odbędzie się przetarg o godzinie 12 p. p.

Komisja zastrzega sobie prawo dalszego przetargu ustnego po rozpatrzeniu ofert i wybór oferenta.

Szczegółowych informacji udziela przewodniczący komisji w godz. 8—15.

Lublin, dn. 13 marca 1933 r.

Naczelnik więzienia (—) **M. Kobyłecki**.

2) Ogłoszenie o przetargu na dokończenie budowy Gimnazjum im. Staszica w Lublinie.

Komitet Budowy gmachu państwowego gimnazjum im. Staszica w Lublinie zwraca uwagę zainteresowanych firm, że w „Monitorze Polskim" został ogłoszony przetarg na dokończenie budowy nowego gmachu gimnazjum. Oferty z dołączeniem przepisanego wadjum w wysokoćci 3% sumy oferowanej należy składać do dnia 3 kwietnia 1933 r. godz. 12.

Za Komitet Budowy (—) **Piotr Krechowicz.**

3) Przetarg na remont budynków wojskowych.

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr. II w Lublinie, ulica Niecała 10 tel. 1-20 — ogłasza przetarg na:

1) Remont dachów w koszarach 43 pp. Leg. Baj. i 2 dak. w Dubnie,
2) Remont dachów w koszarach 13 p. a. l. w Równem,
3) Remont dachów w koszarach 44 p. s. kres. w Równem,
4) Remont dachów w koszarach 24 pp. w Łucku,
5) Rozbiórkę bud. koszarowego, piętrowego murowanego Nr. 162 t. zw. „Białe Koszary" w Dubnie,

z terminem składania ofert do dnia 24 marca 1933 r. godz. 10-ta

1) Remont dachów w koszarach 23 pp. we Włodzimierzu
2) Remont dachów w koszarach 7 pp. Leg. w Chełmie
3) Remont dachów w koszarach 24 p. uł. w Kraśniku,
4) Remont dachów w koszarach 3 p. a. l. w Zamościu,
5) Remont dachów w koszarach 2 p. s. kon. w Hrubieszowie,

z terminem składania ofert do dnia 25 marca 1933 r. godz. 10-ta.

1) Remont dachów w koszarach 21 p. uł. w Równem,
2) Remont dachów i budynków w koszarach 50 pp. w Kowlu,
3) Odgrzybienie budynku Nr. 19 — kasyna oficerskiego 50 pp. w Kowlu,

z terminem składania ofert do dnia 30 marca 1933 r. godz. 10-ta.

1) Remont dachów i przebudowa ustępów w koszarach 9 pp. w Zamościu,
2) Przebudowa ustępów w koszarach 2 p. s. k. w Hrubieszowie,
3) Przebudowa ustępów w koszarach 24 pp. w Łucku,

z terminem składania ofert do dnia 31 marca 1933 r. godz. 10-ta.

Oferty należy składać w 2-ch zalakowanych kopertach, oddzielnie na każdą robotę.

Do oferty należy dołączyć kwit Kasy Skarbowej na złożone wadjum w wysokości 3% od sumy oferowanej.

Bliższych informacyj, dotyczących robót—można zasięgnąć i druki ofertowe, za zwrotem kosztów, nabyć w Okręgowym Urzędzie Budownictwa Nr. II w Lublinie.

Prawo dowolnego wyboru oferenta — zastrzega się.

Kierownik Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. II.

4) Obwieszczenie Wydziału Hipotecznego powiatu węgrowskiego w sprawie otwarcia postępowań spadkowych po Idesie z Fojglów vel Foglów Tenenbaum oraz Piotrze Zdanowskim.

L. 102. Po raz drugi.

Wydział Hipoteczny powiatu Węgrowskiego obwieszcza iż zostały otwarte postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Idesie z Fojglów vel Foglów Tenenbaum wspołwłaścicielce nieruchomości położonej w mieście Węgrowie oznaczonej Nr. policyjnym 24 hipotecznym 144.

i 2) Piotrze Zdanowskim wierzycielu sum 310 rubli i 3248 rubli 21 kop. zabezpieczonych na nieruchomości w mieście Węgrowie oznaczonej Nr. hipotecznym 144.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 24 lipca 1933 roku w którem to dniu osoby interesowane winny stawić się z dowodami swych praw do Wydziału hipotecznego pod skutkami prekluzji.

m. Węgrów, dnia 28 listopada 1932 roku.

Pisarz Hipoteczny (—) **W. Wintoch.**

5) Wezwanie publiczne o zaginionych wekslach.

L. 7225/32.

Sąd Grodzki w Szczebrzeszynie, powiatu zamojskiego, wzywa niniejszem obecnego posiadacza dwóch weksli, jeden na sumę 500 zł., a drugi na sumę 200 zł., podpisane in blanko przez Helenę Tokarzewską i Sylwina Tokarzewskiego, mieszkańców wsi i gminy Zwierzyniec, powiatu zamojskiego, oraz przez Józefa Klimaszewskiego, mieszkańca osady Cukrownia Klemensów, powiatu zamojskiego, aby w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia niniejszego wezwania zgłosił się do Sądu Grodzkiego w Szczebrzeszynie i okazał te weksle sądowi.

Po upływie tego terminu Sąd Grodzki, na zasadzie art. 94 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 listopada 1924 roku o prawie wekslowem (Dz. Ust. R. P. Nr. 100/24), zaginione weksle uzna za umorzone.

Szczebrzeszyn, dnia 25 lutego 1933 roku.

Sędzia Grodzki: (—) podpis nieczytelny.

6) Licytacje majątków ruchomych i nieruchomych.

Akta Nr. 32/33.

Komornik Sądu Grodzkiego w Białej-Podlaskiej 2-go rewiru Feliks Koślacz, mający kancelarję swą w temże mieście przy ul. Grabanowskiej Nr. 37, niniejszem obwieszcza, że w dniu 14 czerwca 1933 roku, od godziny 10-ej rano w sali posiedzeń wydziału zamiejscowego siedleckiego sądu okręgowego w Białej-Podlaskiej na zaspokojenie należności Josela Pinkusa odbędzie się sprzedaż publicznia nieruchomości, należącej do Józefa Chwesiuka, pod nazwą „Część ziemska Komarno A czyli Hajki", położonej w gminie Zakanale, powiatu bialskiego, województwa lubelskiego, przestrzeni 6 morgów 5 prętów oraz innemi przynależnościami szczegółowo w opisie wymienionemi, lecz bez zabudowań.

Powyższa nieruchomość ma wieczysta księgę hipoteczną pod nazwą „Część ziemska Komarno lit. A czyli Hajki" przechowywaną w wydziale hipotecznym przy wydziale zamiejscowym siedleckiego sądu okręgowego w Białej-Podlaskiej, w zastawie lub we wspólnem z kimś innym posiadaniu nie nie znajduje się i będzie sprzedawana w całości.

W dziale III wykazu hipotecznego wymienione są ścieśnienia własności i służebności, zgodnie zaś działem IV tegoż wykazu powyższa nieruchomość jest obciążona długami, a mianowicie: pod Nr. 4 sumą 450 dolarów ad Nr. 4 sumą 1850 zł. z % i ad Nr. 4, 1059 zł. 10 gr.

Licytacja powyższej nieruchomości, na podstawie opisu, dokonanego w dniu 30 grudnia 1932 r. rozpocznie się od sumy szacunkowej 2700 zł. przyczem pragnący wziąć udział w sprzedaży przed rozpoczęciem takowej winni złożyć kaucję (vadium) w kwocie 270 zł.

Akta licytacyjne, tyczące się powyższej sprzedaży można przeglądać w kancelarji wydziału zamiejscowego siedleckiego sądu okręgowego w Białej-Podlaskiej lub u obwieszczającego komornika w godzinach urzędowych.

m. Biała-Podlaska, dnia 28 lutego 1933 r.

Komornik Sądowy (—) **Feliks Koślacz.**

Nr. Km. 26/33.

Komornik Sądu Grodzkiego w Kraśniku rewiru II-go Zygmunt Machnowski zamieszkały w Kraśniku przy ulicy Marszałka Piłsudskiego pod Nr. 19 na zasadzie art. 602 K.P.C. podaje do wiadomości publicznej że dnia 20 kwietnia 1933 r. od godziny 10-tej z rana w Jakubowicach w pierwszym terminie odbywać się będzie licytacja ruchomości należących do firmy „Fosforyty Rachowskie", Feliksa Miłobędzkiego, Jadwigi Morawskiej i Henryka Morawskiego składających się z około 3.700 tonn fosforytu surowego a oszacowanego na ogólną sumę 22.200 zł. na zaspokojenie długu Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie.

Spis rzeczy i ich szacunek przejrzany być może w dniu i na miejscu sprzedaży.

Komornik Sądowy (—) **Zygmunt Machnowski.**

L. N. Km. 72/33.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie, rewiru I-go zamieszkały w Lubartowie na zasadzie art. 602 KPC ogłasza że w dniu 30 marca 1933 r. o godzinie 10 rano w leśnictwie Stary Tartak gm. Niemce odbędzie się publiczna licytacja ruchomości a mianowicie: 1558 sztuk słupów sosnowych, 90 sztuk bloków sosnowych, 225 mtr. drzewa sosnowego szczapowego, 350 sztuk klocy sosnowych różnych rozmiarów około 280 „fest metrów" oszacowanych na łączną sumę zł. 11280, które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie oznaczonym.

Lubarfów dnia 8 marca 1933 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 3081/30.

Komornik Sądu Grodziego w Lubartowie rewiru I-go, zamieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od godz. 10 w dn. 3 kwietnia 1933 r. we wsi Wicentów została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Leona Latka składających się z krowy, jałówki, młocarni, maciory z 3 prosiakami, maciory z 9 prosiakami i 8 świń wagi około 30 klg. każda ocenionych na sumę zł. 670.

Lubartow, dn. 1 marca 1933 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. rp. 1193/31.

Komornik Sądu Grodzkiego w Lubartowie rewiru I-go, zomieszkały w Lubartowie, przy ul. Lubelskiej 45, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza że od godz. 10 w dn. 27 marca 1933 r. we wsi Stoczek została wyznaczona licytacja publiczna na sprzedaż ruchomości, należących do Antoniego Gorala składających się z 3 jałówek, byczka, 3 krów, i 3 świń ocenionych na sumę zł. 1010.

Lubartów, dn. 23 lutego 1933 r.

Komornik Sądowy (—) **Jakubowski.**

Nr. Km 160/33.

Komornik Sądu Grodzkiego w Puławach I-go rewiru, Jan Migdalski, zamieszkały w Puławach, ul. Piłsudskiego Nr. 47, na zasadzie art. 602 K. P. C. obwieszcza, że w dniu 29 marca 1933 r. o godz. 11-ej odbędzie sfę licytacja publiczna ruchomości należących do Tomasza Milowicza w Czesławicach, gminy Nałęczów składających się z urządzenia t. j. kredensu, dwuch garniturów mebli salonowych, wazy kryształowej, zegara, tacy srebrnej, fortepianu, lustra, lampy stołowej, radjoaparatu, powozu czarnego oraz innych mebli domowych oszacowanych na łączną sumę 7.960 zł., które można oglądać w dniu licytacji w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej oznaczonym.

Puławy, dnia 13 marca 1933 r.

Komornik sądowy (—) **J. Migdalski.**

7) Sprawozdania z kwest.

Starostwo Powiatowe w Białej Podlaskiej ogłasza:

Dochód z kwesty urządzonej w Białej-Podl. w dniu 1 marca 1933 przez Gminę Wyzn. Żydowska w Białej-Podl. na chleb dla biednej ludności żydowskiej wyniósł 85 zł. 47 gr.

Dochód z kwesty urządzonej w Piszczacu w dniu 18.I. 1933 r. przez T-wo „Pikur-Chojlim i Linas Hacedek" w Piszczacu na rzecz tegoż Towarzystwa wyniósł 8 zł. 24 gr.

Starostwo Powiatowe w Hrubieszowie ogłasza:

Z kwesty urządzonej w dniu 15 lutego 1933 r. przez Zarząd Pryw. Żyd. 7 kl. Szkoły Powszechnej „Tel-Chaj w Hrubieszowie uzyskano 36 zł. 61 gr.

Z kwesty urządzonej w dniu 8 lutego 1933 r. przez Stow. Opieki nad Sierotami Żydowskiemi, Oddział w Hrubieszowie, zebrano kwotę 79 zł. 69 gr.

Starostwo Grodzkie w Lublinie ogłasza:

„Stow. Pań św. Wincentego à Paulo w Lublinie z urządzonej w dn. 1 i 2 marca 1933 r. kwesty ulicznej uzyskało 177 zł. 92 gr. dochodu".

Starostwo Powiatowe w Łukowie ogłasza:

Oddział Zw. Pr. Obyw. Kobiet w Łukowie, w dniu 5.III. 1933 r. w m. Łukowie z urządzonej kwesty ulicznej uzyskał sumę 54 zł. 81 gr. na akcję dożywiania dzieci szkolnych w Łukowie.

Starostwo Powiatowe w Węgrowie ogłasza:

Z kwesty urządzonej w Węgrowie w dniu 21.II b. r. przez Zarząd Żydowskiego Robotniczego Klubu Sportowego „Hapoel" (Robotnik) uzyskano kwotę 30 złotych.

8) Zagubione dokumenty.

Baranowski Józef, zam. w Tarnowie, pow. Garwolin zagubił 4 sztuki weksli każdy po jeden tysiąc zł. na ogólną sumę 4 tyś. złotych z wystawienia Stanisława Klewki, które się unieważnia.

Bruchacki Mikołaj, syn Jeremiego rocznik 1898, zam. we wsi Nieledew gminy Moniatycze, pow. hrubieszowskiego pracując przy budowie mostu w Hrubieszowie zagubił książeczkę wojskową wraz z kartą mobilizacyjną, wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Hrubieszowie, oraz legitymację na prawo noszenia odznaki za pobyt na froncie litewsko-białoruskim.

Bujakowi Janowi, rocz. 1901, zam. we wsi Wola-Niemiecka, gminy Niemce, pow. lubartowskiego, podczas masowego pożaru wsi Wola-Niemiecka w dniu 8 maja 1929 roku spaliła mu się książeczka wojskowa wydana przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Chełmie.

Biernacki Antoni, zam. w Białej Podl. ul. Budkiewicza 12 w dniu 4. grudnia 1932 roku na szosie Czarnawczyce—Janów Podlaski w okolicy mostu na rzece Bug, jadąc motocyklem zgubił teczkę skórzaną kol. bronzowego, w której między innemi przedmiotami znajdował się rewolwer syst. L. Selbstlade Pistole cal. 7.65 № 43091.

Felcman Manyś, zamieszkały w mieście Łukowie, ulica Chącińskiego 33 zagubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Łukowa w r. 1921 za Nr. 1386.

Giewercówna Marja, zam. w Lublinie ul. Kowalska 14 zagubiła świadectwo ukończenia Państwowego Kursu Pedagogicznego w Zamościu wydane w 1927 r. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego.

Grodzkiemu Stanisławowi, dzierżawcy folwarku Romanówek gminy Turobin, powiatu Krasnystawskiego zginęły dowody tożsamości koni: 1) Serji B Nr. 801049 na wałacha szpaka na nosie łysina, urodzonego w 1919 roku zaklasyfikowanego jako niezdatny i 2) Serji C Nr. 704303 na klacz ciemno gniadą bez odmian urodzoną w 1915 roku zaklasyfikowaną jako niezdatną. Dowody te niniejszem unieważnia się.

Janiec Stefan, syn Wacława i Rozalji z Dąbrowskich rocznik 1911, zamieszkały w kol. Janki, gminy Moniatycze, powiatu Hrubieszowskiego, zagubił zaświadczenie wojskowe wydane mu w dniu 10 maja 1932 r. przez Komisję Poborową w Hrubieszowie za L: Listy poborowej Nr. 143/I. stwierdzające, że zakwalifikowany został do kategorji „E" § 57.

Krupa Aleksander, zam. w kol. Kocnewa Góra gminy Ludwin, powiatu Lubartowskiego zgubił dowód tożsamości konia Serji B Nr. 971522 na ogiera maści gniadej wzrostu 152 cm., ur. w 1921 r., który się unieważnia.

Kaniecki Aleksander, zam. we wsi Kamionka gm. Mysłów pow. Łuków zagubił książeczkę wojskową jako 1897 r. wydaną przez P. K. U. Łuków.

Łupiński Jan, zam. w Chełmie Lubl. ul. Kolejowa 73 zagubił książeczkę wojskową roczn. 1906 wydaną przez P. K. U. Chełm Lubl. którą się unieważnia.

Majdański Boruch, zam. w Lublinie ul. Cyrulnicza 19, zagubił dowód osobisty z fotografją wydany przez Magistrat m. Lubomla z dn. 6.IX 21 r. Nr. 1803, oraz książeczkę wojskową roczn. 1883 wydaną przez P. K. U. Lublin. kat. A. piechota w rezerwie.

Małysza Jan, s. Michała ze wsi Andrzejówka, gminy Kocudza, powiatu biłgorajskiego zagubił dowód tożsamości konia Serja B Nr. 868203, wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Zamościu.

Mazur Wincenty, zamieszkały we wsi Krzczonów, gminy Krzczonów, pow. Lublin, skradziono dowód tożsamości konia Nr. 913329 ser. B wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Lublinie.

Mikuła Marcin syn Tomasza, zamieszkały we wsi Bończa gminy Czajki, powiatu Krasnostawskiego zagubił książeczkę wojskową wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Zamościu.

Matusiak Antoni, zam. w Lublinie ul. Ciepła 16 m. 9 zagubił rewolwer system „Sauer" kal. 6^{35} № 2641, na który posiadał pozwolenie prolongowane na 1933 r. № 097269 L. dz. B. P. 12/306 wydane przez Starostwo Grodzkie w Lublinie.

Obszyński Józef, zamieszkały we wsi Tereszpol, dzielnica II, gminy Tereszpol, powiatu zamojskiego zagubił w 1925 roku w drodze z Łucka do Kisielina książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Włodzimierz. Rocznik 1891-szy.

Okoniowi Janowi synowi Ludwika, rocznika 1903 zamieszkałemu w Majdanie Gromadzkim gminy Puszcza-Solska powiatu Biłgorajskiego skradziono w czasie powrotu z Francji do Polski na granicy Belgijsko-Niemieckiej książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biłgoraj.

Osuch Jan, zamieszkały w Piotrawinie gm. Kamień pow. puławski zgubił względnie zniszczony został dowód tożsamości konia wydany przez Rejonowego Inspektora koni w Dęblinie Nr. 966379 serji B.

Pajóra Antoni, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Puławy roczn. 1888 w roku 1923.

Piątek Stanisław s. Adama, roczn. 1903 zamieszkały w kol. Kaliszany pow. Puławy, zgubił, względnie zniszczona przez pożar książeczka wojskowa z dn. 27.I-1925 r. wydana przez P. K. U. Puławy i dowód tożsamości konia serji B Nr. 966543 wydany przez Rejonowego Inspektora koni w Dęblinie.

Piekarski Stanisław, zamieszkały w Kraśniku skradziono mu legitymację kolejową za Nr. 156698 oraz bilet szkolny kolejowy roczny Nr. 046329 na przejazd Kraśnik—Lublin wydane przez Dyrekcję Kolei Państw. w Radomiu w 1932 roku, które się unieważnia.

Popko Bazyli syn Michała i Marji, rocznik 1905, zamieszkały we wsi Annopol gminy Moniatycze powiatu hrubieszowskiego, zagubił zaświadczenie wojskowe wydane mu w dniu 25 czerca 1926 roku przez Komisję Poborową w Hrubieszowie za L. listy pob. 1339, stwierdzające, że zakwalifikowany został do kategorji „E" § 15 i 17,

Rożkowi Janowi syn. Jana i Dominiki, rocznik 1891, mieszkańcowi wsi Rataj Ord. Nr. domu 67, gminy Kawęczyn powiatu janowskiego skradziono mu książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraśnik na imię tegoż.

Sobczukowi Antoniemu s. Jana i Wiktorji zam. we wsi Teresin gm. Wojsławice pow. Chełm Lubl. spaliła się w dn. 27.IV 1927 r. książeczka wojskowa roczn. 1894, wydana przez P. K. U. Chełm.

Solis Jan s. Wawrzyńca zamieszk. we wsi i gm. Kamień pow. Puławy zgubił dowód tożsamości wydany przez Rejonowego Inspektora Koni w Dęblinie za Nr. 966540 Serji B.

Stepanow Stanisław-Taras, (2 imiona) zagubił książeczkę wojskową rocznik 1891 wydaną przez P. K. U. Lublin, którą unieważnia.

Tkaczyk Bazyli syn Mikołaja zamieszkały w Korolówce gminy Włodawa pow. Włodawskiego zagubił książeczkę wojskową za roczn. 1899 wydaną przez P. K. U. w Białej-Podl. Nr. ks. ewid. 857.

Woźny Bronisław s. Mikołaja zamieszkały we wsi i gminie Niwiski, powiatu Siedleckiego, w 1925 roku zagubił książeczkę wojskową rocznika 1901 wydaną przez P. K. U. Siedlce.

Siejko Antoniemu, zam. w kol. Borsuk gm. Mircze pow. Hrubieszowskiego skradziono dowód tożsamości konia Serja E Nr. 586834, który się unieważnia.

Siemiński Józef, zam. we wsi Rury Swietoduskie gm. Konopnica pow. Jubelskiego zagubił dyplom upoważniający go do noszenia Krzyża Walecznych, powyższy dyplom unieważnia się.

Po raz drugi.

Garnek Abram, zam. w Międzyrzeczu przy ulicy Lubelskiej Nr. 28 zagubił kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo w Radzyniu z dn. 29.XI, 1928 r. za L. 563.

Perelman Łana, zam. w Międzyrzeczu przy ulicy Brzeskiej 12 zagubiła kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo w Radzyniu za L. 705 z dn. 24.I 1929 r.

Sztal Moszek-Mendel, zam. w Opolu gm. Opole pow. Puławski zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Wierzbnik.

Wachulak Franciszek, zamieszkały we wsi Branica gm. Biała pow. Radzyń, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P K. U. Łuków rocznik 1905.

Po raz trzeci.

Hofman Ruchla, zam. w Hrubieszowie ul. Łazienna 1, zagubiła kartę rzemieślniczą na krawiectwo, wydaną przez Starostwo w Hrubieszowie w dn. 21.IX - 1928 r. za Nr. 266, którą się unieważnia.

Kübler Feliks, zam. w Matjaszówce, gm. Tuczna, pow. bialskiego, nauczyciel, zagubił legitymację nauczycielską Nr. 3110, wydaną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lubelskiego, którą się unieważnia.

Szek Srul, zam. w Hrubieszowie, ul. Pobereżany, pow. hrubieszowskiego zagubił dowód tożsamości konia Serji „B" Nr. 858659 wydany przez Rejonowego Inspektora Koni na konia wałacha ciemno-siwego lekko-dropiatego, urodzonego w 1918 r. wzrostu 143 cm.

Redakcję zakończono 14 marca 1933 roku.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł.

Prenumerata Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi w bieżącym roku 30 zł., kwartalnie 7 zł. 50 gr.
Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ulica Niecała 14 parter, pokój № 8. Telefon 1-86.
Administracja przyjmuje ogłoszenia do Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. Cena za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce wynosi 50 gr., 1 szpaltę — 30 zł., 1 stronę — 60 zł. Jednokrotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentu wynosi 2 zł. 50 gr., a trzykrotne 7 zł. 50 gr.
Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 100.200, nadmieniając na odwrocie blankietu na jaki cel wpłaca się.

Drukarnia Państwowa w Lublinie.

MONOGRAFJA

STATYSTYCZNO-GOSPODARCZA WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Z MAPAMI, WYKRESAMI I ILUSTRACJAMI

PRACA ZBIOROWA

POD REDAKCJĄ

DR. IGNACEGO CZUMY

PROFESORA UNIWERSYTETU LUBELSKIEGO

Nakładem Urzędu Wojewódzkiego Lubelskiego wyszła z druku Monografja statystyczno-gospodarcza województwa lubelskiego, Tom I, Podstawowe zagadnienia, zawierający 370 stronic + XXVIII nadl. **z mapą gleboznawczą województwa lubelskiego,** opracowaną *POD REDAKCJĄ D-RA T. MIECZYŃSKIEGO* — kierownika Wydziału Gleboznawczego Instytutu w Puławach, oraz szeregiem wykazów i ilustracyj.

Na treść Tomu I składają się następujące rozdziały:

1) **Wstęp historyczny** (Prof. Dr. Kazimierz Sochaniewicz).
2) **Zarys fizyczno-geograficzny** (Prof. Dr. Tadeusz Mieczyński). wraz z kolorowaną mapą gleboznawczą województwa.
3) **Podział administracyjny** (Prof. Dr. Wit Klonowiecki).
4) **Demografja** (Prof. Dr. Zofja Daszyńska-Golińska).
5) **Antropologja** (Dr. Eugenja Stołyhwowa).
6) **Djalektologja** (Mr. fil. Władysław Kuraszkiewicz).
7) **Etnografja** (Prof. Dr. Adam Fischer).

Monografja ta jak świadczą przytoczone wyżej nazwiska autorów i spis treści jest monografją klasycznego i tradycyjnego typu. Artykuły utrzymane są na poziomie ściśle naukowym, pisane dostępnie i bez erudycyjnego balastu. Niektóre z pośród nich wnoszą rzeczy nowe i są wynikiem specjalnie podjętych badań naukowych.

Recenzje o tej Monografji zostały b. pochlebnie zamieszczone w czasopismach a szczególności red. A. Patkowskiego *(Polska oświata pozaszkolna)* zeszyt 3—4 z 1932 r., *„Wiadomości geograficzne"* zeszyt 2 z 1932 r., prof. D-ra L. Białkowskiego *(Kurjer Lubelski)* Nr. 45 z b. r. oraz prof. Zenktellera *(Ognisko Nauczycielskie)* Nr. 1 z 1932 r.

To też Monografja ta powinna się znaleźć w rękach jaknajszerszych sfer społeczeństwa, interesującego się zagadnieniem regjonalizmu lubelskiego, jak również w instytucjach i szkolnictwie, gdzie niewątpliwie odda poważne usługi.

Całość wydana starannie na białym pięknym papierze, drukowana większemi czcionkami, doskonałemi mapami i ilustracjami.

Cena Tomu I zbroszurowanego wynosi 15 zł. (po zniżeniu)

Pragnąc udostępnić szerszym sferom społeczeństwa nabycie tej Monografji, Wydawnictwo postanowiło ponadto sprzedawać Monografję w miarę możności **w ratach miesięcznych po 5 zł.**

Przy zamówieniu większej ilości egzemplarzy udziela się **35%** **rabatu** od ceny księgarskiej.

Dalsze tomy znajdują się w opracowaniu.

Zamówienia uprasza się kierować do Wydawnictwa Monografji Statystyczno-Gospodarczej Woj. Lub. (Administracja Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego) Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Niecała 14, parter, pokój Nr. 8.

Telefon: Centrala wojewódzka Nr. wewn. 23.

Należność za monografję uprasza się wpłacać do P. K. O. na konto czekowe Nr. 100.200 Lubelskiego Dziennika Wojewódzkiego.

Tom I Monografji można nadto nabywać w Domu Książki Polskiej w Warszawie Plac Trzech Krzyży Nr. 8, Księgarniach Gebethnera i Wolffa w Warszawie, oraz wszystkich oddziałach prowincjonalnych, św. Wojciecha w Poznaniu i wszystkich oddziałach prowincjonalnych oraz w Księgarni M. Arcta w Lublinie.

Cena Monografji jest zniżona o 50% t. j. z kwoty 30 zł. na 15 zł.